

Yıl: 9
2006

TEMMUZ
AĞUSTOS
EYLÜL

37.

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmi

*Çetmi'nin ardası
kokusu bile
değer her şeye*

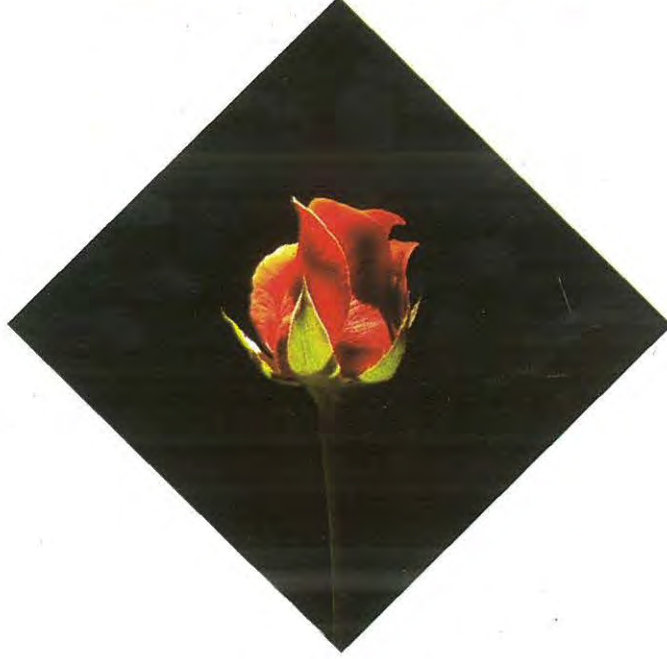
Kadir Hoca

K. FOTOĞRAF: KERİM BOZDAĞ

ÇETMİLİLER

EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

Tebrik

*Ramazan Bayramı'nızı
en içten duygularımızla tebrik eder,
bütün insanlığa hayırlar getirmesini dileriz*
ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

Mehmet BALCI [Vakıf Başkanı]
Mahmut UÇAR [Başkan Yardımcısı]
Fahrettin KORKMAZ [Muhasib]
Mehmet YERLİKAYA [Üye]
Ahmet ZENGİN [Üye]
Kerim BOZDAĞ [Üye]
Hamza AYVAT [Üye]

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi: Hüseyin Eşiyok
Anamur: Abdullah Kasap
Karaman: M. Akif Akkoca
Antalya: Ahmet Zengin
İzmir: Mehmet Yerlikaya
İzmir: Ahmet Güçlü
İstanbul: Mustafa Güçlü
Bursa: Mahmut Uçar
Fransa: Baki Solmaz
88 Fransa: Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

İsim belirtilmemiş fotoğraflar
Kerim Bozdağ ve Veysel Ayvat'a aittir

Abone ve Reklam İçin
Banka Hesap Numarası

VAKIFBANK
Konya Merkez Şubesi
Hesap No: 2051382

ADRES

Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Meram-KONYA
Tel: 0332. 351 26 67

Tasarım

Ahmet AKA
0555 338 35 54

Baskı

Hakimiyet Web
0332. 353 51 84 Ofset
Tesisleri

2006

SESİ GÖZÜ KULAĞI NABZI

Çetmi

ÇETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

37.
içindekiler

SAYFA

02	Selam İle	Kerim Bozdağ
04	Çetmi'nin Sesi	Mehmet Balci
07	Gerçek Bir Çetmili	
09	Çetmi'de İyi İşler	H.Hüseyin Göktürk
10	Çetmililer Fotoğraf Albümü	
11	Çetmimiler Günü	
14	Çetmi Hatıraları	Veysel Boz
18	Çetmililer Fotoğraf Albümü	
19	Çetmililer Fotoğraf Albümü	
21	Fesleğen	
22	Gözümde Gönlümde Çetmi	Şeref Çilek
24	Taşa Ağlanır mı	Kerim Bozdağ
25	Çetmi'den Çıkış	Niğmetullah Uçar
26	Çetmi Belediye Bşk Osman Arı'nın Konuşması	
27	Seni Çok Özledim Çetmi	Ramazan Bayram
28	Almanya Şiirleri	Mustafa Göktürk
29	Acı Haber	Hacer Bozdağ
29	Bugün Allah İçin Ne Yaptın	Yakup Yazıcı
30	Çetmi Yaylaları	Salih ANAL
31	Bahçe Yakası- Boğaz Musluğu	Niğmetullah Uçar
32	O Ve Ashab-ı Güzin	Ahmet Cengiz
36	Bayram Tebriği	Osman Arı
37	Çetmililer Günü İzlenimleri	Veysel Ayvat
39	Yaşamak Dediğin	M. Salih Bozdağ
41	www.cetmim.com üzerine söyleşi	
43	Çetmililer Fotoğraf Albümü	
44	Hatıralar	Dr. Ali Özel
48	Bulmaca	Ahmet Aka

Selam ile...

© Kerim BOZDAĞ

Dergimiz yayın hayatına atıldığından bu güne gelinceye kadar farkında olalım ya da olmayalım çok güzel ve yerinde hizmetlerde bulundu. Bir an için böyle bir yayının çıkmadığını düşünelim. Acaba biz Çetmililer kendimizi nasıl ifade ederdik? Şu anda var olan bağlantılarımız şimdiki gibi mi olurdu?

Yaşanmış bir sürü olay kaybolup gitmez miydi? Tanıdığımız nice simalar hafızalarımızdan silinmez miydi? Bu ve benzeri sorular peş peşe sıralanabilir.

Dergi hakkında söylenecek çok söz yapılacak çok iş var. Hangi birini anlatsak ne yapsak acaba? Öncelikle derginin yayını noktasında bize yöneltilen eleştirilere temas edelim. Bize iletilen şikâyetlerden bazıları şunlardır: Neden her zaman aynı adamlara yer veriliyor? Bu dergi madem tüm Çetmililer'in o zaman herkese yer verilsin? Falan filan kişi hakkında neden yazı yayınlanmadı... Niye onlardan bahsedilmiyor. Bu dergide belediyenin dolayısıyla belediye başkanının propagandası yapılıyor? Bize dergi niye gelmedi? Dergide okuyacak bir şey yok vs. şeklinde uzayıp gidiyor. Bütün bu şikâyetlerin nezdimizde açıkça ifade edelim, hiçbir haklılık sebebi yoktur. Çünkü bizler her zaman çağrıda bulunuyoruz ve diyoruz ki yazı, şiir, hatıra, fotoğraf ne istiyorsanız gönderin yayınlatalım diyoruz. Gelmiyor... (Gönderildiği halde yayınlanmamış birkaç fotoğraf varsa fotoğrafların baskı kalitesinin zayıflığındandır.) Başka, aslında tek başına bu ifade bütün şikâyetlere cevaptır ama. Madem başladık öbür şikâyet konularına da değinelim. Bahsedilmesini istediğiniz kişi ya da konular hakkında bilgi verin yayımlayalım... Yok. Eee, belediyeden bahsetmek neden hata olsun. Niye hadiselerle tarafgirlik penceresinden bakıyoruz anlamak mümkün değil. Şu anda belediye başkanı Sayın Osman Arı, o makamda sadece kendisini değil bütün Çetmilileri temsil ediyor. Temsil ettiği kitlenin taleplerini bürokrasiye ulaştırmak ve kimi kapıları açmak için dergiyi vesile etmek ve başkanın daha iyi hizmetlere imza atmasında karınca kararınca da olsa katkıda bulunmak daha doğru değil mi? Kaldı ki, başkan başka bir görüşten olsa dergi aynen onun hiz-

Hemşehrilerimiz, Çetmililer Günü'nde gerçekleşen sema töreninde duygulu anlar yaşadı

metlerini de tanıtmaya gayreti içinde olacaktır. Derginin herkese gitmediği konusuna gelince... Bilindiği gibi dergi ücretsizdir. Onu ulaştırmak tabiatıyla kolay değil. O halde derginin kendilerine düzenli gelmesini isteyenler ona ulaşmak noktasında biraz gayret sarf etsinler. Aslında en iyi ulaşım vasıtası posta yolu ile adreslere göndermek... Burada karşımıza çıkan sorun gönderme maliyeti... En azından bu maliyeti karşılayacak bir hareket olsa ne olur? O zaman bu şikâyetler asgariye iner...

Kimilerinin vakfa istenecek yardıma hayır demek için öne sürdüğü ucuz bahaneler var. Kısaca bu konuya da temas etmek gerektiğine inanıyoruz. Öncelikle yardım yapmak istemeyenin ondan kaçınma yolu aramasına ve bir kısım bahaneler aramasına hiç mi hiç gerek yok. Vermezsin olur biter. Allah, olmadığı halde, elimde avucumda olsa da yardım yapsam diyen kullarının bu dileklerini bile, sanki yardım yapmış gibi kabul etmez mi?

Hiçbir çağrıya cevap vermeyip; "Dergi,

Vakıf, Çetmililer, Hizmet bana ne?" diyeceksin, sonra da ahkâm keseceksin... "Şu olmaz, bu olmaz, şöyle olur, böyle olur" diye atıp tutacaksın... Yapılanları beğenmemek gibi bir fikirle başkalarını da etkileyip, adeta tekere çomak sokacaksın... Sonra bunun adına sen Çetmililik, Çetmi sevdası bilmem ne davası diyeceksin? O zaman birileri de çıkıp sana cevap verir: Sen hayra hizmette yoksan niye başkalarını da etkileyerek engellemeye çalışıyorsun. Dahası yaptığını bir marifetmiş gibi anlatarak yanına kendin gibi yoldaşlar arıyorsun. Hayra hizmete vesile olan onu yapan gibi karşılık bulmaz mı?

Lafın kısası bu düşünce ve duygularla yeni bir sayı ile karşınızdayız.

Bu sayıda elimizden geldiğince size ayna olmaya çalıştık. Bizim vazifemiz Çetmi ve Çetmili'yi size yansıtmaktır. Elinizde tuttuğunuz bu dergi, sizlerden bize gelenlerin yansımalarından başka bir şey değildir. Umarız gelecek sayılarda daha başka konularda daha iyi şeyler yansıtırız...

Çetmi'nin Sesi'nden

37. sayıda dostlarımızla tekrar buluşturma imkanını lütfeden Allah'a hamdederek ve Nebiler Nebisi Peygamberimiz (SAV) salâtu selam getirerek sözlerime başlamak istiyorum.

© Mehmet BALCI

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı Başkanı Mehmet Balcı 13. Çetmililer Günü'nde halka hitap ederken...

Çünkü daha önceki yıllar aramızda olup da bu günlere yetişemeden hayata veda eden nice canlar var. Onları rahmetle anıyorum. Onun için sıhhat içerisinde böyle güzel günlere dostlarla beraber kavuşturan yaratanımıza ne kadar şükretsek azdır.

Hoşgörü ve dostluk yıllarının on ikincisini de geride bıraktık; zaman su gibi akıyor. 13. Çetmililer Günü'ne kimler kala kimler gele?

12. Sevgi ve Hoşgörü Günü'nün hazırlanmasında ve uygulanmasında, emeği geçen; Belediye Başkanı ve personeline, Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı Yönetim Kuru'luna, gecemize renk katan Kültür Bakanlığı saz ve söz sanatçılarına, Kültür Bakanlığı, Tasavvuf Müsikisi Korosuna, sema gösterisiyle farklı duygular yaşatan semazenlere, davetimize nezaket gösterip günümüzü onurlandıran Milletvekillerimize, Kaymakam ve bürokratlarımıza, belediye başkanlarımıza, parti yetkililerine günümüze teşrif eden tüm misafirlerimize ve Çetmili hemşehrilerimize, vakfımıza ve kermesimize ilgi gösterip bağışta bulunan ve alışveriş yaparak katkı sağlayan tüm dostlarımıza, kermesimizde geceli gündüzlü hizmet veren kardeşlerime, gönlü vakıf ve kardeşlikleri yana olan herkese selâm ve saygılarımı sunarım.

18 Ağustos 2006 Cuma günü saat 18:00'de yapılan ve üç saate yakın devam kurulcular kurulu toplantısında 2 yıl görev yapmak üzere vakıf yönetim kurulu seçildi.

Yeni yönetim kuruluna seçilen kardeşlerimin ve görev dağılımı şöyledir:

Mehmet BALCI, vakıf başkanı, Mahmut UÇAR, başkan yardımcısı, Fahrettin KORKMAZ, Muhasib, Mehmet YERLİKAYA, üye, Ahmet ZENGİN, üye, Kerim BOZDAĞ üye, Hamza AYYAT, üye.

Ben bütün kardeşlerimden, yönetim kuruluna yardımcı olmalarını, başarıları için dua etmelerini, bu hayır

kurumunun müşterek varlığımız olduğunu bilmelerini herkesin bu hayır kervanına imkanı ölçüsünde el uzatmasını istirham ediyorum.

Görev dağılımının ardından yapılan ilk toplantıda sizlerin bileceği şu kararlar alınmıştır:

2006-2007 Eğitim Öğretim Dönemi öğrencilere verilecek burs miktarları şöyle tespit edildi. Dört yıl ve yukarısı Fakülte ve Yüksek Okul'da okuyanlara aylık 80 YTL. 8 ay müddetle, 2 yıllık yüksekokul öğrencilerine aylık 60 YTL 8 ay müddetle burs verilmesi.

4. Vakıflar Bankası'ndan para çekebileceği bankamatik numarası

5. İstendiği zaman ulaşabilmek için kendisini ve velisinin açık adresi ve telefonları

Vakfımızın bursundan yararlanan öğrencilerimizin çalışkan, temiz, titiz, dürüst, dinine, vatanına milletine faydalı birer eleman olmaları zararlı her türlü alışkanlıklardan uzak bulunmaları, vakıf merkeziyle her zaman irtibat halinde olmaları, vakfımızı devamı için temsil görevlerini hakkıyla yerine getirmelerini, vefa duygusunu unutmamalarını istiyoruz.

Çetmi ve Bolay

Burs alma ihtiyacında olanların vakıf başkanlığına şahsen veya posta ile 30 Ekim'e kadar, gerekli evraklarla başvurmaları gerekiyor. İstenen belgeler:

1. Vakıf Başkanlığına öğrenci velisi tarafından ihtiyaçlı olduğunu ifade eden bir dilekçe.

2. Öğrenci olduğunu bildiren okulundan alacağı belge,

3. Aldığı burs miktarını sonradan ödemek üzere $80 \times 8 = 640$ YTL veya $60 \times 8 = 480$ YTL kefilli senet

Yapılan bu son toplantıda ve daha önce yapılan değerlendirme toplantılarında sıkça gündeme gelen hususlarda şunlardır.

a) Başarının ödüllendirilmesi, yani başarılı olanlara, başarıları oranında daha yüksek, başarısı olanlara da daha az burs verilmesi veya verilmemesi önümüzdeki dönemlerde öğrenci notları istenmek suretiyle böyle bir sınıflama yapılabilir.

b) Vakıf faaliyetlerine katılma vakıflar ilgisi, yönetimin çağrılarına uyma durumu tespit edilip ona göre burs ödenebilir. Öğrencilerimizin bulundukları okulda ve biranslarda başarılı ol-

maları için araştırmacı olmaları, çok okumaları ve kendilerini geleceğe hazırlamaları istendi.

Değerli Çetmi'nin Sesi okurları; biz farkında olsak da olmasak da geçen günler, haftalar, aylar, yıllar ömür sermayesinden eksiltiliyor. Mutlak bir sona doğru sürükleniyoruz. Ayların sultanı Ramazan ayının içindeyiz. Kur'an, bu ayda indirildiği için bu ay faziletlidir. Tam da muhasebe yapmanın zamanı kulluk sorumluluğumuzun farkında mıyız? Kimliksiz,

madığım için beni affet" deme aydır.

Bir karar verelim, Kelamullahı gündemimize alalım. Bu son Ramazanımız olabilir. Olmasa bile hayırlı bir başlangıç yapmış oluruz.

Ramazan Kur'anla tanışma ve onunla bütünleşme ayıdır. Kur'an, sadece evimizde, elimizde, dilimizde değil, gönlümüzde, aklımızda, fikrimizde, hayatımızda olmalıdır.

İnsanı en şerefli varlık olarak yaratan Allah (c.c.) dünya ve ahiret hayatında onu mutlu ede-

kişiliksiz bir birey mi? Yoksa kimliğini, kişiliğini bulmuş bir şahsiyet miyiz. Ramazanı ayların sultanı yapan Kur'an-ı ne kadar tanıyoruz? Hayatımızda ne kadar yeri var? Kur'an niçin gönderilmiş bunu anlamak için belirli bir zamanımızı ayırabildik mi? Günlük meşguliyetlerimiz arasında Kur'an-ı okuma ve anlamaydı gündemimize alabildik mi? Çocuklarımıza ve gençlerimize gerçek şahsiyeti bulmanın ve arınmanın Kur'an'la mümkün olabileceğini anlatabildik mi?

Bu ay, bunları ve daha pek çok soruları kendi kendimize sorma ve cevaplandırmış ve "ey Rabbim, bana gönderdiğin gönüllere şifa hazine olan kelamını bugüne kadar okuyup anla-

cek ve gönül gözünü açacak bütün hususları kitabında açıklamıştık. Çünkü insanı, kendisinden daha iyi bilen odur. "Yaratan hiç bilmez olur mu? Halbuki o, her şeye derinlemesine nüfuz eder ve her şeyden haberdardır" buyurmaktadır.

Mülk Suresi, âyet: 14

İnsan, varoluşunun amacını aramak, sormak ve bulmak zorundadır "insan kendi başına ve sorumsuz bırakılacağını mı? (her istediğini dilediği gibi yapabileceğini) sanıyor"

Kıyame Suresi, âyet: 36.

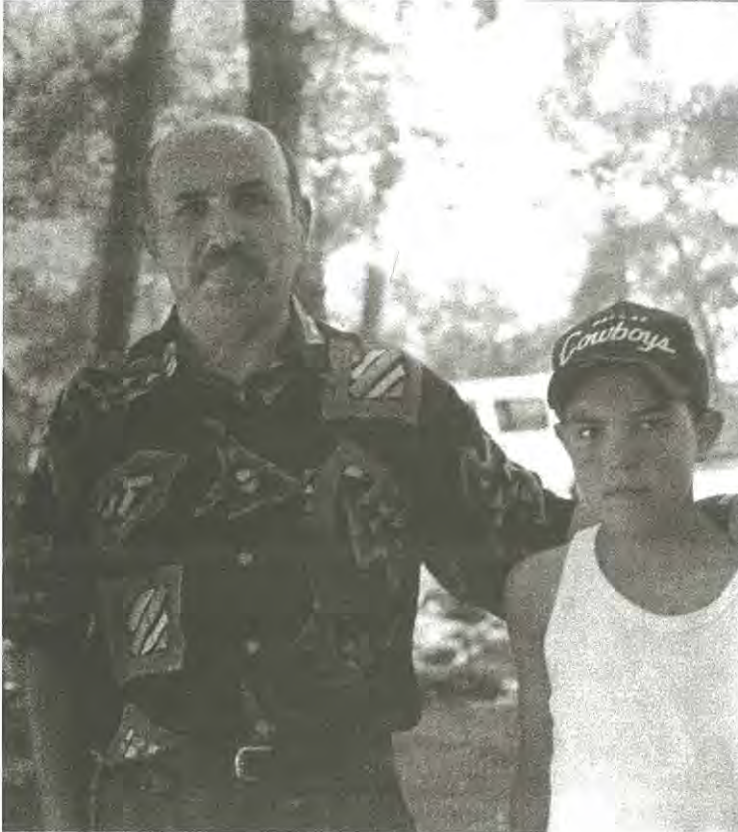
Yaşadığımız Ramazan'ın uyanışımıza vesile olmasını temenni eder, bayramın Mevlâmızın rızasına uygun bir bayram olmasını dilerim.

Gerçek bir Çetmili

HASAN HÜSEYİN GÖKTÜRK

Çetmi'yi bütün Çetmililer bilir. Konya'ya uzaklığı, topraklarının az ve verimsiz olması, ekim dikim alanlarının yokluğu...

Geçit vermeyen dağların bağrında yeşeren hayatlar, bu yüzden gelişip serpmek, boy verip dal salmak için

**Mustafa Göktürk
ve Oğlu Hasan
Hüseyin Göktürk**
[çocukluğu]

başka mekânlara kök salmaya gitmişlerdir. Nüfusumuzun önemli bir kısmı Çetmi dışında gurbet ellerde yaşamaya mecbur hatta mahkûmdur adeta... Çetmi'yi terk etmek ve başka

yerlerde yaşamak zorunda kalan hemşerilerimizin tamamı güllük gülistanlık bir hayat sürmüyorlar elbette... Oralarda da hayatın çilesini çeken, yokluk kıtlık ile mücadele eden çok sayıda insanımız vardır. İnsanlarımız Çetmi'de rızkını kazanabilecek bir gelir elde etse, her halde burayı terk etmeyi düşünmez. **Sevdiği** topraklarda anasının atasının yurdunda kalır. Ama gel gör ki iş yok, güç yok, imkân ve fırsat yok. Görünürde yokluk ile mücadele edecek alternatif çıkış yolları da yok.

Gerçekten yok mu acaba?

Evet, yokluğu ve yoksulluğu yenecek çıkış yolları var mıdır? Varsa nelerdir? Bu konuda laf üretip iş üretmeyen, konuştuğu zaman mangal kökül bırakmayan çokbilmiş o kadar insan var ki çevremizde... Ama gel gör ki söylenenler ne kadar iyi ve isabetli de olsa, fiiliyata geçmediği için Çetmi'ye bir faydası yok. Bu hengâmede her kafadan bir ses çıkıyor ve doğru ile yanlış birbirine karışıyor...

İşte bu noktada bir ayağı Almanya'da diğer ayağı Çetmi'de olan gerçek bir Çetmili'den bahsedeceğiz.

Hasan Hüseyin Göktürk.

Çavış'ın Mustafa'nın Hasan Hüseyin.

Almanya'da çalışıyor ve ticaretle meşgul. Paraya pula ihtiyacı yok. İsterse gezip tozup eğlenebilir. Tabiri caizse krallar gibi yaşar. Ama o geleceğin Çetmisi için yatırımlar yapan, çığır açan ve neler yapılabileceğine dair güzel örnekler sunan bir Çetmi sevdalısı.

Öncelikle tabiata âşık bir çevreci. Orman, ağaçlar, temizlik, tabii hayatın dokusunun korunması, bir şeyler üretmek ve kalıcı eserler ortaya koyup Çetmililerin istifadesine sunmak onun tutkuları arasında.

Köyümüz halkına yıllar önce dağıtımını yaptığı ıhlamur ağaçları ve ceviz fidanları şimdilerde kök salmış boy vermiştir. Siz farkına varmazsanız da bir ceviz fidanının gölgesinde ya da ıhlamur ağacının altında onun ortaya koyduğu bu hizmetin saadetini yaşarsınız...

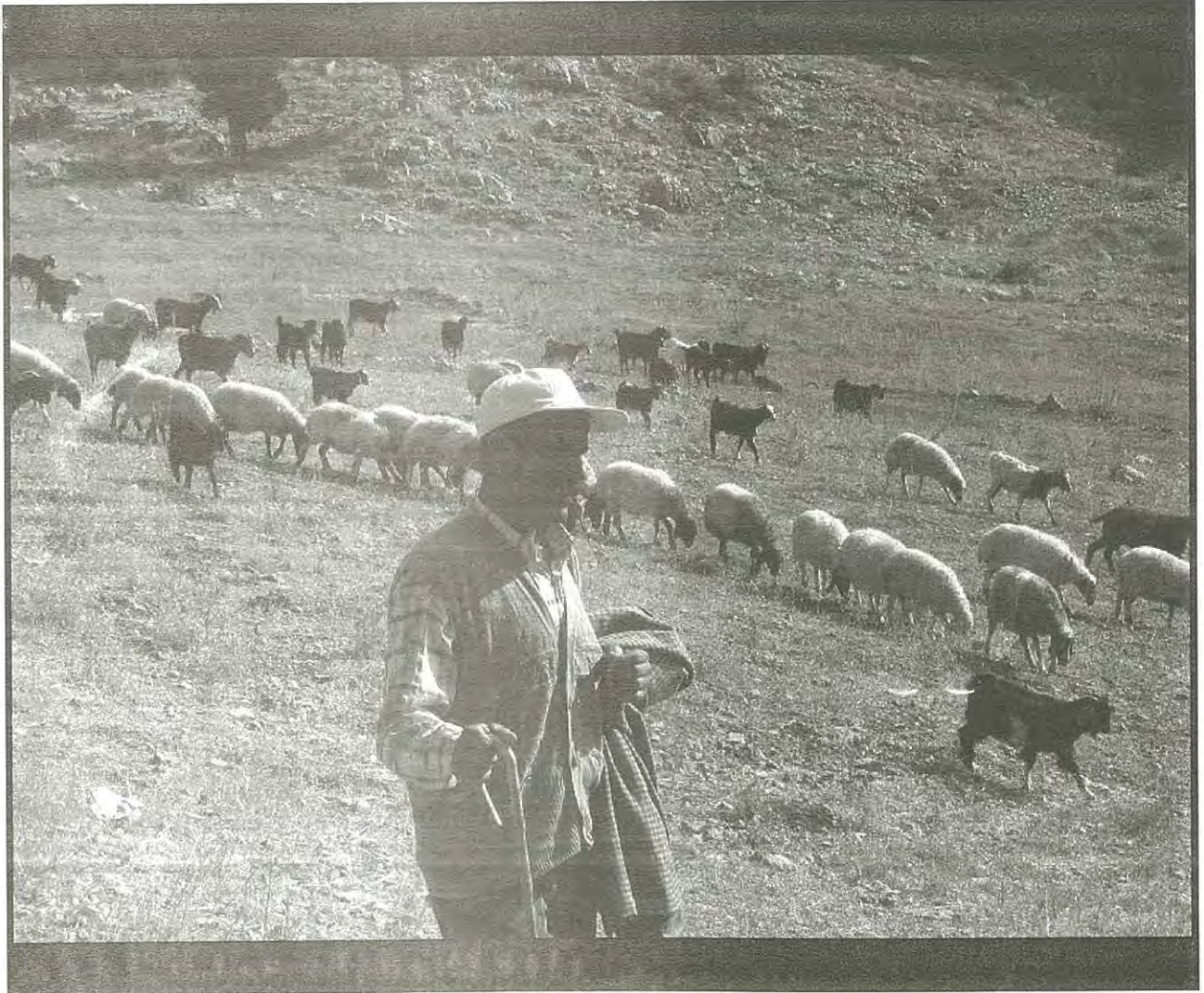
Baskılı mevkiindeki Çavuş'ın yerini, o çorak araziye düzleyerek en az beş yüz ceviz fidanı dikmiş ve gelecek için önemli bir yatırım yapmıştır. Bununla kalmamış ve diğer arazilerini de ağaçlandırma yoluna gitmiştir. Belki bu noktada ne var bunda, herkes kendi yerine bir şeyler diyor denebilir. Evet, herkes kendi bahçesine bir şeyler diyor ama onunki mana ve muhteva açısından çok farklı. Bir kere o dışarıda kazanıp Çetmi'ye yatırım yapıyor. Dahası yaptığı yatırımları sürdürebilmek için en az

bir iki çetmiliye maaş bağlayıp iş veriyor.

Bir an için Hasan Hüseyin gibi dışarıda çalışan ve Çetmi'ye yatırım yapan gücü yerinde hemşherilerimizin sayısının çoğaldığını, katlanarak büyüdüğünü düşünelim. O zaman ne olur? Önümüzdeki beş on yıl içinde Çetmi'nin çehresi değişmez mi?

Bu topraklar ancak böylesi insanların varlığı ile değer kazanır. Çetmililer böylesi yatırımlarla ihya olur. Gelecek böyle çabalarla kurulur, korunur ve kurtarılır. Onun için Hasan Hüseyin Göktürk'e kulak vermeliyiz.

Onu bir Çetmililer gününde yaptığı konuşma ile tanımiştık. Yapılması gerekenlerden bahsediyordu. Şimdi dediklerini bir bir yapıyor. O ve onun gibi insanlara kulak verelim ve geleceği kurtaralım.

Çetmi'de iyi işler

© H. Hüseyin Güktürk

Çetmi'de iyi işler yapan insanlar demek ki varmış! Daha iyilere...

Benim ve birçok Çetmiseverlerin istediğini. Bundan sonra yapılması gereken projeleri sizinle paylaşmak istiyorum.

Köyde ne kadar çeşme varsa hepsinin suyu analiz edilsin. "İçilir" ya da "İçilmez" diye yazılsın. Zira bir gün kendi çocuklarımız da içip hasta olur ya da ölebilir!

Keçileri, koyun veya başka hayvanlarla değiştirmek. [Orman tekrar kendiliğinde yetişir, yağmur ve kar

çoğalır, sularımız bollaşır.]

Kanalizasyon arıtma ve doğal gübre imalatı. [Doğal gübre, kuşları öldürmez ve sevdiğimiz keklikler yaylalarda çoğalır]

Çöp arıtma ve doğal gübre imalatı. [Çöpü arıtma iş yeri ve ekonomik gelir sağlar]

Ekonomi (Hammadde üretimi) ceviz, fındık, badem, çam fıstığı, ıhlamur ve meyve ağaçlarının çoğaltması. [en sevmedigimiz fakirliği ve fıkarcılığı önler]

Milli Park gerçekleştirilebilirse Çetmi bir cennet vadisi gibi olabilir. [Turizm geliri de cabası]

İnsanlarımıza OKUMAYI [Kuran, Kitap, gazete, dergi] öğretirsek toplumu zenginleştirmiş oluruz. [zira bugüne kadar ilmi ve İslam'ı hep kullaktan duymayla öğrenmişiz]

TEMİZLİK de İslam'da çok önemli şartlardan biridir.

[Temiz ahlâk, Temiz akıl, temiz vücut, temiz ilim, temiz iman, temiz çevre ve temiz doğa da, Allah'ın emridir] [Senin başarın, bizim kolay ve iyi yaşamamızı sağlar]

Selamlar...

DOĞA

Ormansız varmlık olmaz

Çölde insan yaşamaz

Ağaç kesen sevap almaz

Kirli doğada yaşanmaz

Ormansız belde çöle benzer

Ağaç diken yiğit gezer

Gelecek nesli düşünenler

Şimdiden kazanmış gönüllər

Frankfurt, ALMANYA

2 Ekim 2006

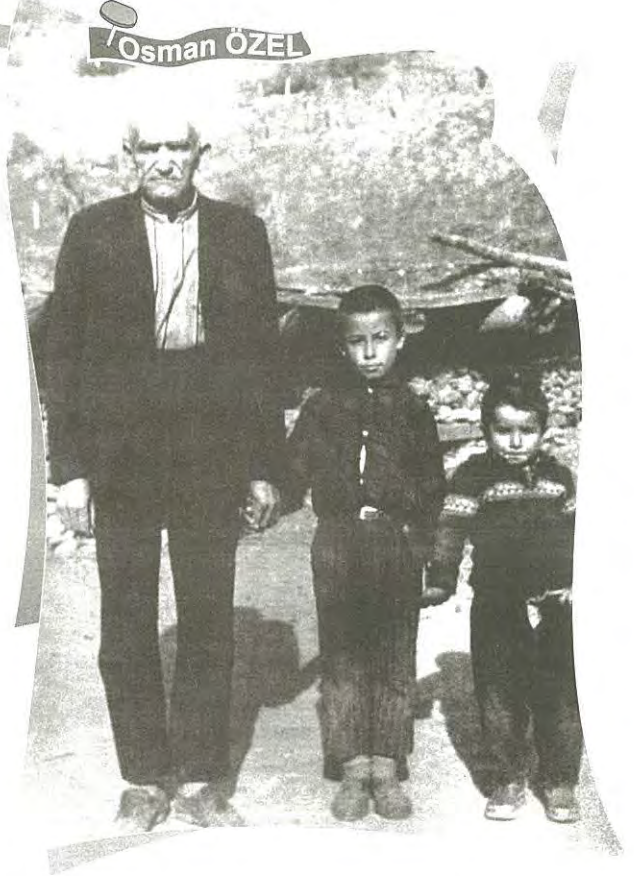
Çetmililer Albümü

[şimdi aramızda olmayanlar]

2006 Temmuz-Ağustos Eylül Çetmi 37

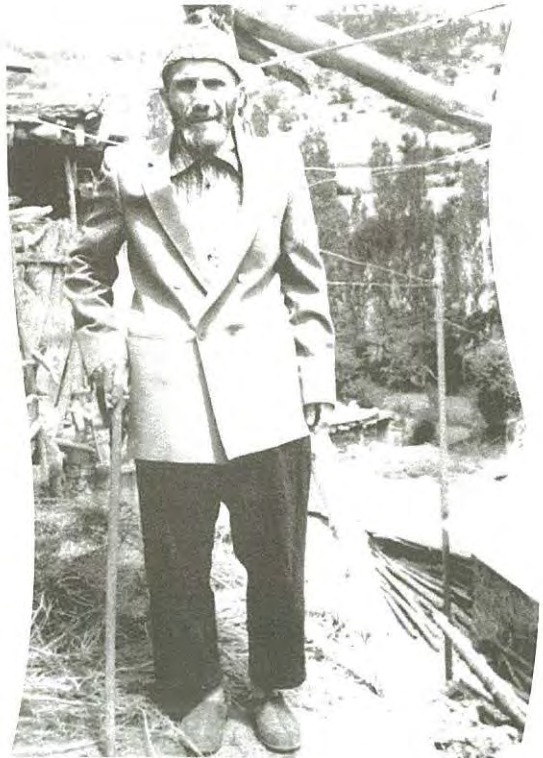
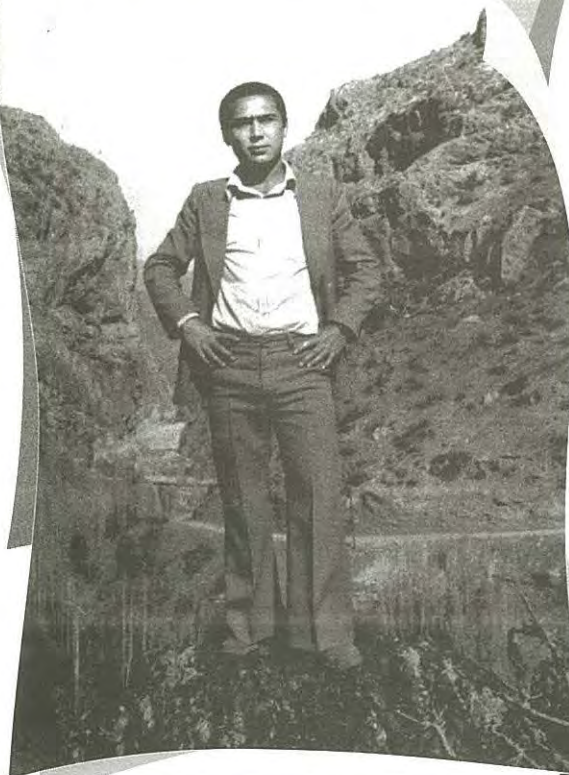

Molla Mustafa

Osman ÖZEL

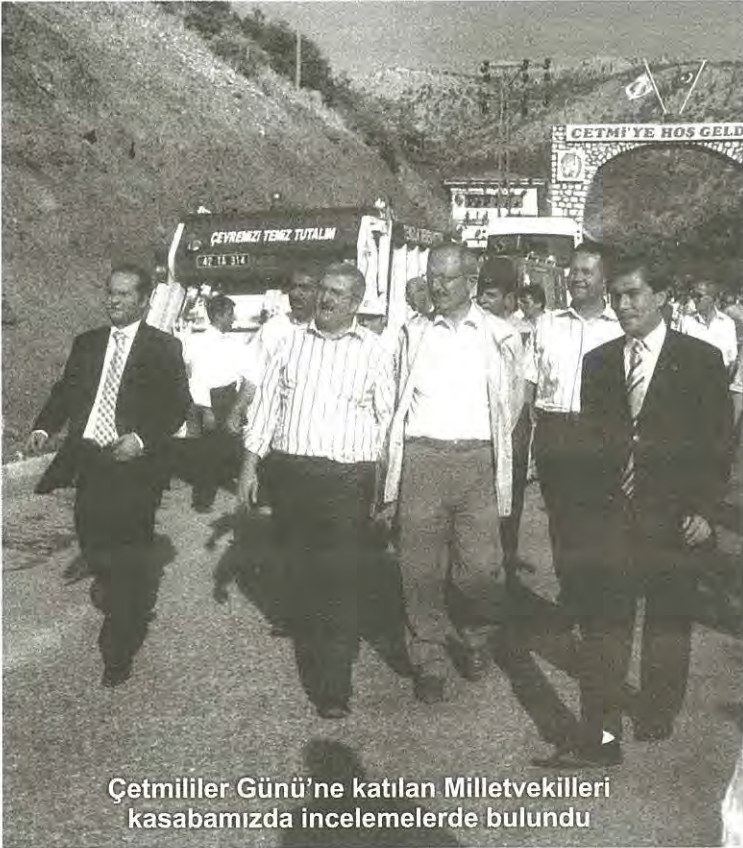
Rahmetli İsa Akkoca

Recep Bayram

Çetmililer, Sevgi Dostluk ve Hoşgörü Günü'nde buluştu

1 8 Ağustos 2006 Cuma günü bir başkaydı Çetmi'de. Yarın 12. Çetmililer günü kutlaması yapılacaktı. Her şey günler önceden planlanmıştı. Her yıl olduğu gibi bu yılda ikindi namazından sonra mezarlık ziyareti gerçekleştirildi.

Çetmililer Günü'ne katılan Milletvekilleri kasabamızda incelemelerde bulundu

Orada köyümüzün hocaları tarafından Kur'an-ı Kerim okundu ve dualar edildi. Bu gün ölümler ile dirilerin buluşma günüydü âdeta. Her mezarda Çetmide yaşanmış bir

geçmiş vardı. O geçmişi bu gün için omuzlayanlar atalarının kabrini huşu içinde ziyaret ettiler... Yaşanan hatıraları yâd ettiler... Kimileri gözyaşları eşliğinde dua ile selamladı mezarları, kimileri mezar taşlarındaki isimler karşısında hayretle ürperdi, hepsi daha dün beraber olduğu insanlardı ve bu dünyadan ne de çabuk göçüp gitmişlerdi. Hatıralar canlandı, hakikatle yüzleşildi... Rahmet okundu mağfiret dilendi... Mezarında bekleyenler beklenenlerle sessizce konuştu belki? Belki değil ÖYLE... Tabi kimin ne konuştuğu belli değil elbet. Herkes nasibi kadar hisse alıp ayrıldı oradan. Yarın beklenen büyük gündü. **Çetmililer Günü...**

İşte nihayet o günde geldi. Tarih 19 Ağustos 2006. Öncelikle Sünnet merasimi vardı. Çocuklarını sünnet ettirmek isteyenler sağlık ocağında sıraya girmişti. Vakıf ve Belediye'nin bu hizmeti tek kelimeyle mükemmeldi. Çocuklarını sünnet ettirmek gayesiyle civar kasabalardan dahi gelenler olmuştu. Tek başına bu hizmet bile Vakfın yaptıkları ile ne kadar isabetli bir hayra vesile olduğunu göstermeye yeter sanıyoruz...

Bir yanda sünnet merasimi sürerken öbür yanda Uçurum Harmanda verilecek yemeğin telâşesi sürüyordu. Nihayet saat 11.00 13.30 arası yemeğe geçildi. Binlerce kişiye yemek verildi. Ufak tefek olağan aksaklıklara

rağmen gayet güzel bir hazırlık ile yemek dağıtımını sürdürdü. Bu esnada görev alan tüm Çetmililer gayretlerinden dolayı tebrik ederiz.

Yemek yendikten sonra vakıf yararına düzenlenen kermesin açılışı yapıldı. Hemşehrilerimiz tarafından bağışlanan mallar güzelce tanzim ve tasnif edilmişti. Bu mallar hem ucuz hem de kaliteli idi. Buradan alışveriş yapan hemşehrilerimiz bu vesileyle ihtiyaçlarını gideriyor ve vakfa katkıda bulunuyor böylece hayra hizmete vesile oluyordu. Önümüzdeki yıllarda bu çalışmanın dahada geliştirilerek yaygın-

musluğu güzel bir şekilde yapıp ihya edilmiş... Yine Boğazın buruna Dede oğlu Ahmet çavuş anısına bir levha dikilmiş... (Ayrıntılarını sayın belediye başkanı ile yaptığımız röportajdan takip edebilirsiniz.)

Nihayet açılışlardan sonra Çetmililer Günü'nün finali manasına gelen geceye geçildi. Sayın Hüseyin Alp Özel'in sunumu ile başlayan gece protokol konuşmaları ile açıldı.

Vakıf Başkanımız Sayın Mehmet Balcı her zamanki gibi doyurucu ve veciz bir konuşma yaptı. Vakıf hizmetleri ile ilgili bilgiler vererek

laştırılması gerektiği kanaatindeyiz. Ayrıca Çetmi'ye gelenler özellikle kılık kıyafet ihtiyaçlarını kermesten karşılamak gibi bir niyetle hareket ederlerse ve halkımız buna teşvik edilirse daha iyi sonuçlar alınacağından eminiz. Ayrıca ürün yelpazesinin dahada artırılarak çeşitlendirilmesi de gerekmektedir.

Kermesin açılışından sonra belediyenin yaptığı hizmetler ile alakalı açılışlara geçildi. Bu sene Çetmi Belediyesi olağanüstü çalışmalar ile göz doldurucu hizmetlere imza atmış. Öncelikle ana cadde ve hemen hemen tüm sokaklar yenilenmiş her yer pırl pırlı. Cadde üzerine aydınlatma lambaları dikilmişti. Belediyenin makine parkı araç bakımından zenginleşmiş... Boğazda bulunan Topçunun

insanları 'hayra hizmet'e çağırdı.

Kaymakam beyin konuşması bütün Çetmilileri onurlandırdı. Daha sonra Belediye Başkanı Sayın Osman Arı konuştu...

Yapılan konuşmalardan sonra Çetmililer Günü'nün bir anlamda finali olan konser programına geçildi. Önce Türk Tasavvuf Müziği ve sonra Sema gösterileri yapıldı. Büyüleyici bir atmosfer oluştu ve halk ilgi ile izledi.

Ses sanatçısı Nahide Tokgöz beğenilen türküleri seslendirirken Recep Kaymak'a sıra geldi... Onun ilk başlarda izlenen türküleri uzatmaları oynaması ile yoğun ilginin temposunu düşürdü.

Ve Hüseyin Arı sahnede doğal bir türkü ile Kahveci Abdurrahman'dan Keko'ya, vefat eden

Çetmilileri andı. Herkesi duygulandırdı... Hemşehrimiz Ceylani Karaduman da kendi bestelediği bir türkü ile gönülleri fethetti... Balçılar kasabasından taklit ustası bir kişinin başarılı şovu akıllarda kalacak hoş anılar bıraktı... Gece yapılan havai fişek gösterileri ile renklendi ve nihayete erdi.

NETİCE

Birer cümle ile andığımız program hakkında o kadar çok söylenecek şey var ki... Biz kısa keselim dedik ve Çetmililer Günü'ne dair hemşehrilerimizin kimi görüşlerine yer verdik. İşte onlardan bazıları:

Hasan Şevik/ANTALYA

Sayın Çetmi Belediye Başkanı ve Vakıf Başkanı sizden benim dileğim Çetmililer Günü'nde protokolü anladık, ama neden Çetmililer arkalarda yerlerde oturup akrobasi yaparak seyrediyorlar da en önde Taşkentli vs insanlar önde kral gibi seyrediyor. Bence daha duyarlı olmalısınız. Dışarıdan insanlar gelip oralarda tanışıp konuşmak istedikleri Çetmililerle bile görüşmeden gidiyor. Bence Çetmililer her zaman öncelikli diye düşünüyorum. Dikkate alırsanız sevinirim. Misafirin başımızda yeri var, ama bu kadar değil. Selam ve saygılarımı sunarım.

hasansevik42@hotmail.com

Ferda

Selam tüm Çetmili Hemşerilerim, ben de Hasan'a katılıyorum, 18 yıl sonra köye ilk defa gelmiştim ve gerçekten, ya yemek bile yemek için nerdeyse savaş etmemiz gerekiyordu! Ya Neden Ağrı dağıni ortasından kestiler? Bence çok kısa kesildi! Ama güzel olan o gün o kadar çok Çetmili bir aradaydı! Daha çok buluşma dileğiyle.

ferda.G@freenet.De

Messi Şifre

Selam bütün Çetmili hemşehrilerime bir şenliği daha geride bıraktık ve her geçen sene daha iyiye gidiyor. Belediye Başkanımız Sayın Osman Arı Vakıf Başkanımız Sayın Mehmet Balcı ve daha nice emeği geçen hemşehrilerimize gönülden teşekkür ederim. Ben şenlikte yoktum, fakat bazı arkadaşlarım şikayetçi bazı konularda. Şerbet

yerine niye kendi yayık ayrılarımızı sunmuyoruz buz gibi yayık ayrıni içmeyen olursa şaşarım. Hele bir de biraz ekşiyse neyse fazla ağzınız sulanmasın. Seneye İnşallah. Bir de gelen misafirlerimiz Çetmili olup da daha Su Dökülen gedikteki mağarayı Çakıllı'daki kaleyi ve dana nice güzel yerleri bilmiyorlar aslında. www.cetmim.com adresinde hepsinin fotoğrafı var, ama canlı daha başka oluyor işte. Ben derim ki niye bazı görevli koyup da tanıtım yapmıyorlar. Mesela Su Dökülen'de yüzdün mü, o temiz havayı tattın mı ta Yudan'da yüzdün mü, Gebe'ye gittin mi, daha neler var da tanıtım yok. İnşallah seneye hepsi olur.

Hasan Uçar/ANTALYA

Sevgili Çetmililer yine bir Çetmililer Günü sona erdi. Ben gidemedim fakat okuyorum ki yine her zamanki gibi sevgi hoşgörü yardımlaşma kazanmış nice yeni Çetmililer Günü dileklerimizle selâmlar.

sunandsea71@hotmail.com

Yusuf Dere/ÇETMİ

Çetmililer Günü'müzde emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. İnşallah seneye görüşmek üzere. Herkese selam, tüm Çetmi ve Çetmililere...

İbrahim Arı/Bursa-Yıldırım

Ya öylesine güzel bir Çetmililer Günü geçirdim ki anlatamam... Mükemmeldi. Harikaydı... Çok mutlu oldum bu mutlu günün hazırlanmasında emeği geçen herkesten, ama herkesten Allah razı olsun. Hep beraber nice mutlu Çetmililer Günlerine inşallah. Hep beraber... Âmin!

Çetmi Hatıraları

DEVE ÇOBANI
Kim Bu Adam

© Veysel BOZ

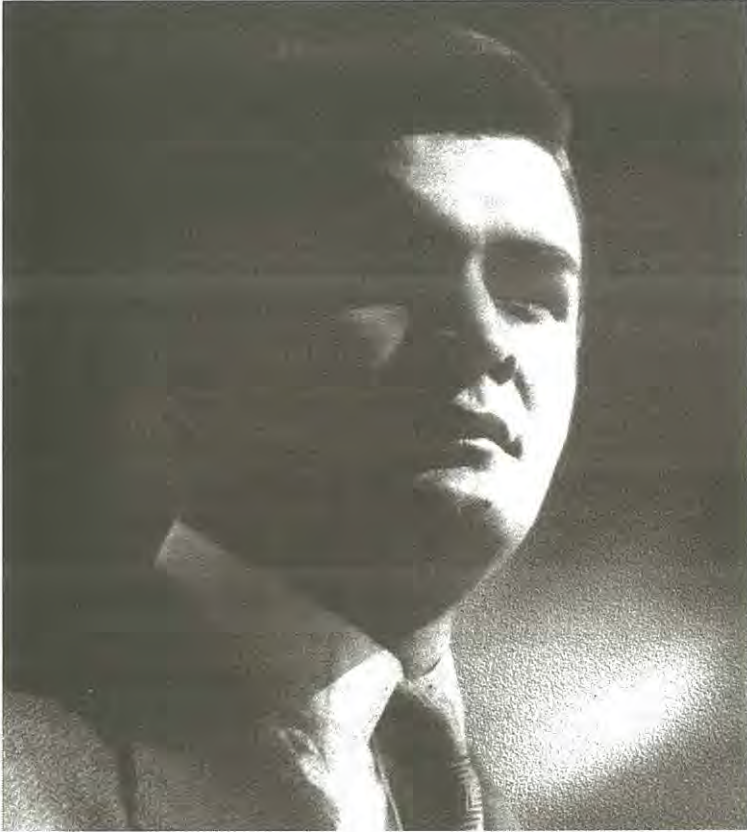
Evimizde duvarda asılı olan bu resme yıllarca baktık durduk. Çünkü babam rahmetli Hüseyin Gazi'nin medarı iftiharını biricik okumuş oğlu, kurtarıcısı sandığı Yusuf'u vardı. Ona çok güveniyor, övgüler yağırdırıyordu. O gözünde öyle değerleniyordu ki bazen Hz. Yusuf'a benzetiyordu. Babam rahmetli onun fikirlerini anlamasa bile istekleri onun nazarında kanun gibiydi.

üzüm, kaymak, yumurta ve harçlıktı.

Diğer resimdeki ağabeylerim inançlıydı. Onlara karşı sevgim ve saygım daha farklıydı. Onları aslına karşı samimi buluyordum. Ama Mehmet Özel'i hiç görmedim. Abime sorardım. Çavışların Mehmet nasıl birisi diye. O anlatmazdı. Yanız "Bende, Mehmet beyin de yengenin de çok emeği var" derdi, o kadar. "Babam ise çok efendi ve saygılı insanlar" derdi. "Evlerine misafir olunca ayrı ayrı tabaklara değil, köydeki gibi siniye koyar, karnım doyuncaya kadar utanmadan rahatlıkla yemeğimi yerdim" der. Çok samimi teşekkürlerini ifade ederdi.

Rahmetli Kara Mehmet dayı ise, "O bizim ihtilalcilerin deve çobanı" derdi. Ben daha çok merak ediyordum kim bu adam diye. Hiç karşılaşmadım sadece bu resimde görmüş-tüm.

Birkaç yıl önce İzmir'e küçük biraderimin yanına gitmiştim. Baktım bizim Eyüp'e itibar fazla. Hayret ettim ve kısa bir araştırma yaptım. Resmiyette büyük bir devlet adamı olduğunu, Türkiye'nin her tarafında sevilen sayılan tanınan bir büyüğümüz olduğunu öğrendim. Birkaç gün sonra saygıdeğer ağabeyimiz ve değerli eşleri gelmişler. Arabada hoş geldiniz dedim. Orada tanıştık. Esmer tenli, samimi ve candan bir ağabeyimiz. Çetmili olduğunu "yeğenim" demesiyle anlamıştım. Daha sonra iki kez karşılaştık. Kısa kısa görüştük. Bundan sonrası için dileğim, büyüklerimizin daha iyi tanınması ve tanıtılmasıdır.

Mehmet ÖZEL

Zavallı anneciğim bu kardeşlerimizin köye gelip dönüşlerinde onları uğurlamaya varır. Hem selam yollar hem de ağlardı. Çam sakızı çoban armağanı küçük hediyeler yollardı. Bunlar; sarı üzüm, ceviz içi, egşi kara

KAYMAKAM BEY

Köyümüzde Helim'in Yusuf derler birisi vardı. Çoğunuz tanırırsınız. Gençliğinde İstanbul'da çalışır köye gelirken Grant tuvalet denen takım elbiseyle gelir. Siyah takım, beyaz gömlek, İtalyan kravat... Devlet memurunun alamadığı pahalı elbiseler... Konya'dan köye gelirken köy arabası doluymuş. Sarıoğlan mevkiinde mola veriliyor. Kaptan Hüsnü mü, jet Ali mi hangisi bilmiyorum. Yolcular inmiş. Rahmetli babam şakayı seven birisiydi. Lokantaya önce o girmiş oturmuş. Sonra diğer yolcular dolmuş. Helim'in Yusuf takım elbiseyle kapıdan girince, babam rahmetli ayağa kalkıp ceketinin düğmesini iliklemiş. "Buyurun kaymakam bey" diyerek yer göstermiş, masaya buyur etmiş. Masaya otururlar. Konuş-

mayı duyan lokantanın sahibi garsonlara emir veriyor. "Çabuk, bu masaya iyi hizmet edin" diyor. Garsonlar koşuşturuyor. Haşlama, kavurmalı pilavlar, çaylar kahveler yel gibi gelip sel gibi gitmektedir. Herkes yiyeceğini yer, içeceğini içer. Hareket saati gelince hesapları ödeyip lokantadan çıkacaklar.

Rahmetli babam, "Kaymakam bey hesabı biz öderiz" diyor. Yusuf Bey, olmaz olmaz ben öderim diye kasaya ödemeye yanaşıp cebinden bir tomar para dolu cüzdanı çıkarınca lokantanın patronu hemen atılıyor. "Yoo, olmaz kaymakam bey. Bu da müessesemizin ikramı" diyor...

Bu hadiseden sonra Yusuf ağabeyin adı kaymakam kalmış... Geldi kaymakam bey, gitti kaymakam bey diyerek...

Necip Fazıl
KISAKÜREK / *Anneciğim*

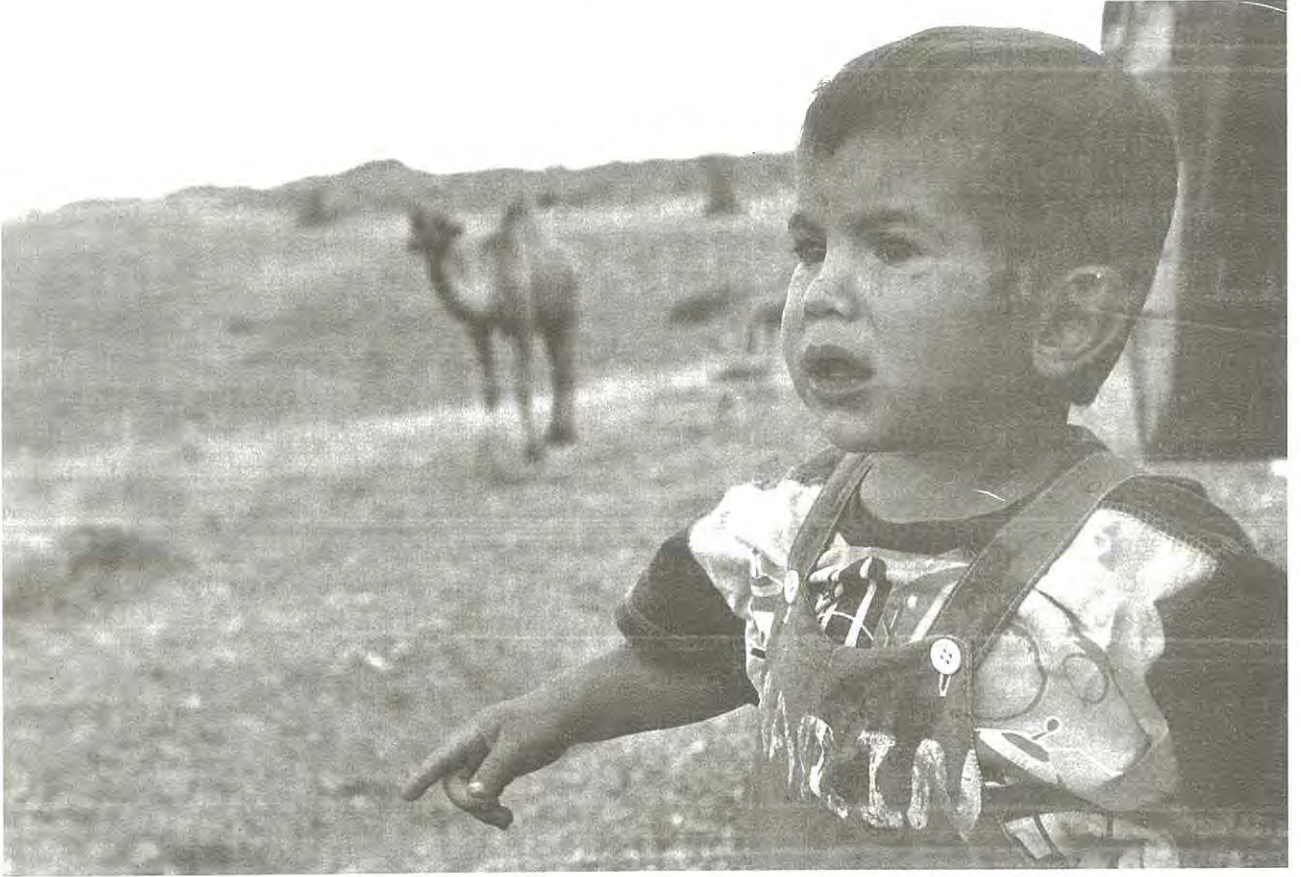
Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!

Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!...

(1926)

YUMURTACI

-yumurta kurşu-

Evimizin önünde suyu Ulu Havt'tan gelen bir pınar vardı. Yanında küçük bir selvi söğüt ağacı... Gölgesi ve yeşilliği ile manzarası çok güzeldi. Bahar ile birlikte söğüt çiçek açar. Arılar gelir vızır vızır. Kuşlar dallarında öter. Bizler mugarın üstüne çıkar hübbüdük kavlatırdık.

*“Dereye koydum bir yumurta
Depeye koydum bir yumurta
Deredekini sel aldı
Depedekini yel aldı
Yılan çıyan kavladı
Sen niye kavlamazsın
Akbaşım gök başım”*

diyerek söğüt dallarından yapmaya çalıştığımız hüppüdüklerimizizi bıçağın sapı ile döver kavlatmaya çalışırdık. Kavlattıktan sonra onu öttürürdük. Annemgil bizlere bağırırdı. “Oğlaklarımızın kıcı kırılır öttürmeyin” derler.. Biz de inanırız.

Komşumuz Arif Kerim'di. Onun değerli eşi Haksız yengem vardı. Bize devamlı iyi davranırdı, severdik. Oğlu Mehmet, elinde yoğurt dürülü ekmekle çıkınca ona çok kızardım. Çünkü annem bize göz hakkı olur diye izin vermezdi. O sebeple kıskanır kızardım. Bir gün mugarda otururken Çeklinin bizim evden yandaki bekisinin dibinden tavuklar öterek çıktılar. Ben merakla atıldım. Baktım üç yumurta var. Yuva buldum. İkisini aldım, birisini folluk olarak bıraktım. Hemen eve koştum anneme verdim. Pişiriver diye. Annem iyi yanımdan gelerek sordu. “Oğlum yavrum kuzum, pişireyim amma nereden aldın söyle” dedi. Anlattım. Annem hemen balkona çıkıp “Haksız” diye bağırdı. O “buyur Ayşe gelince” diye çıktı. Annem yumurtalarını aldığımı anlattı. Ben sana iki yumurta vereyim dedi. O da kabul etti. Annem bana o yumurtaları pişiriverdi afiyetle yedim... Ancak annemden bir daha başkalarının malına izinsiz dokunulmaması gerektiğine dair epeyi nasihat aldım...

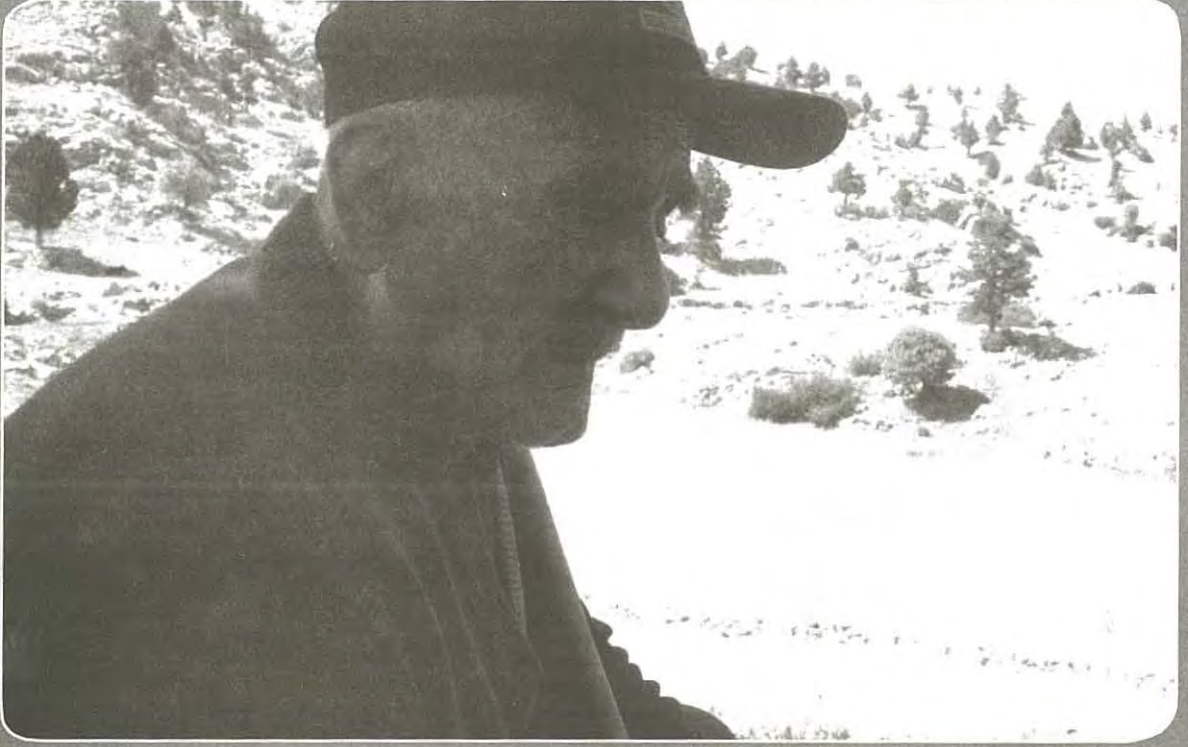

KIRRR DEEEH

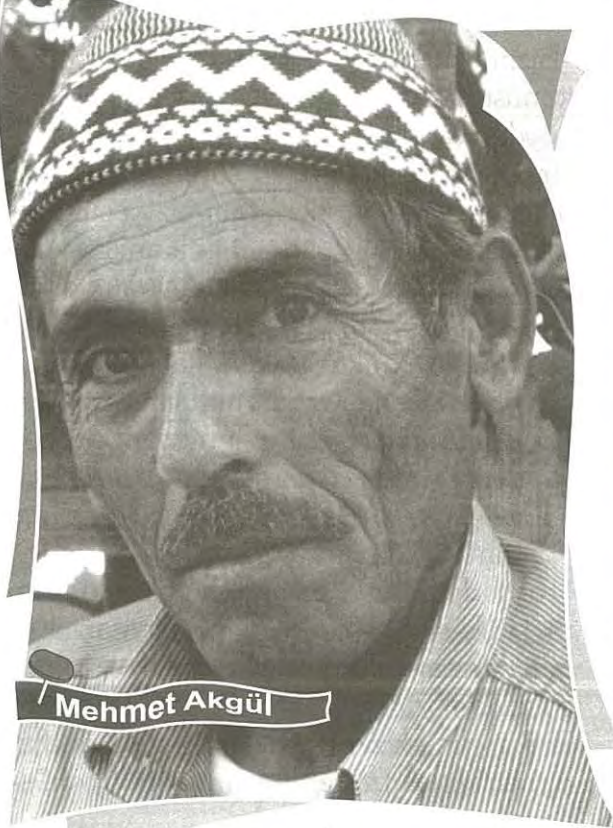
1974 Kıbrıs Savaşı yıllarıydı. Köyümüzde geceli gündüzlü çok hızlı çalışmalar vardı. Boy-nunda çanlar asılı hayvanlar sürekli yayla-lardan, bağ ve bahçelerden geceli gündüzlü yük taşıyorlardı. Çocuklar, gençler, ihtiyarlar, herkes koşuşturuyordu. Erkekler bizim bak-kalın önünde savaş çıkacak biz de gideriz diye konuşurlardı. Çandır denilen rahmetli Musa Yusuf'un ses tonu dikkatimi çekerti. O, radyodan dinlediği haberleri yoldan geçenlere katırın üstünde anlatarak giderdi. Yaylaların odununu otunu aceleyle çekti. Ekinleri ala göklü biçti. Bolay alanında harman sürü-yoruz. Hemen yanımda saygıdeğer kom-şumuz Boynu Eğri Hüseyin var. Öbür tarafta Halil İbrahim, karşımda Bolay köyü tarafında rahmetli Kölenin Ese Dayı, onların yanında Keleş dayı. Onun katırları daha iri yapıydı. Daha yukarımda Fürelerin Abdullah ile rah-metli Karagilik Abdullah dayı düğen sürü-yorlar. Yanımıza elinde bir deke ile Yücel rah-

metli geldi. Sorduk "Yücel bu ne?" Bu dedi "Bizim kurbanlık. Kurbanda keseceğiz." Biz konuşurken iki tane savaş uçağı jet enginden köyden yandan çıktığı gibi dikmen tarafını aştı-lar. Bizim zevkle düğen süren köylüler büyük bir telaş içine girdiler. Tabi biz çocuk oldu-ğumuz için ne olup bittiğini pek anlamadık. Ka-tırları tuttular. "Aha birini kaçırdık" diye bağ-ıştılar. Yukarı tarafa baktım. İki katır düğen koşumuyla birlikte tarlaya kaçmış. Vah, töh, çüş sesleriyle hayvanları tuttular. Düğenin üze-rinde koşumları asılıp inmeyen ağabeyimiz sanırım şimdi Anamur'da ticaret yapan Mahmut Özgül ağabeydi.

Bizim köylülerin zevkle ve birbirlerine nispet "Kırrr deh" diye bağırarak katırları kamçıla-maları kesildi ve herkes ikinci bir taarruz bekler gibi harmanların giriş çıkışını kapatıp bir daha çocuklara düğen vermemeye dikkat ettiler. Bizler elimizdeki değneklerle yine de harma-nın etrafında beklerdik. Artık "kırr deh" lafları yavaş yavaş söyleniyordu.

Mehmet Yıldırım

Mehmet Akgül

Hüseyin Bakdemir

*Yayımlanmasını istediğiniz
yakınlarınızın fotoğraflarını
dergimize gönderebilirsiniz*

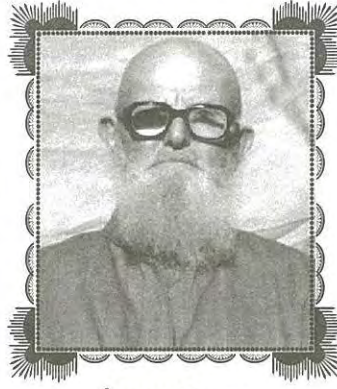
Çetmililer Albümü

[şimdi aramızda olmayanlar]

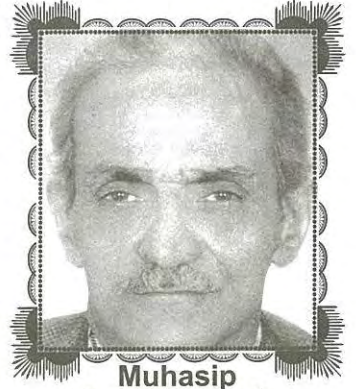
2006 Çetmi 37

Kamil Uçar ve eşi

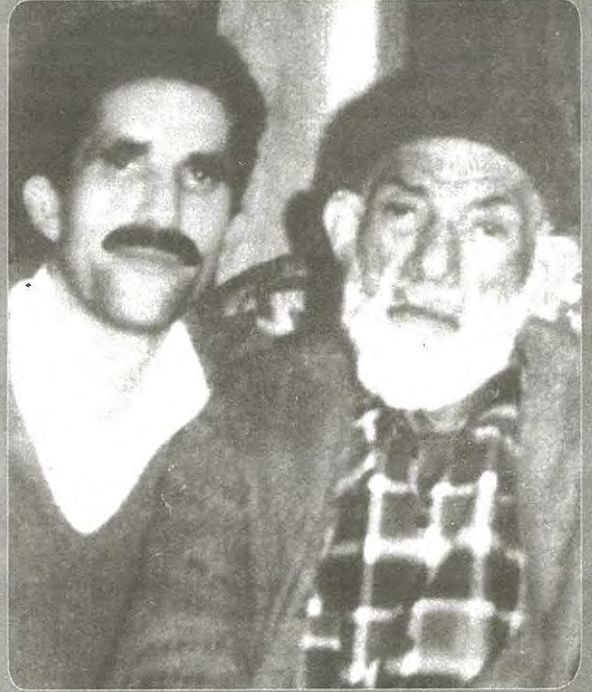

İhsan Hoca

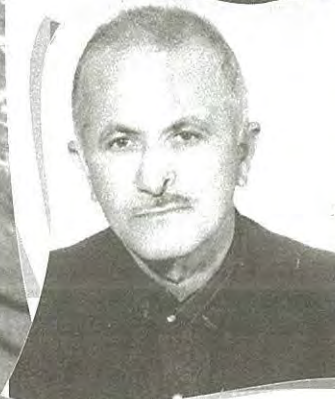
Muhasip
Mustafa Gökğün

Hasan Sulu

Katip Ali ve Rahmetli Mehmet Aydoğdu

Rahmetli Hasan Koç ve eşi

Hepsini hayırla anıyoruz şimdi onların...

Anzaklar tarafından
şehit edilen Mehmetçiğin
Avustralya'ya götürülen başı,
88 yıl sonra [2003] uğruna
savaştığı topraklara
defnedilmiştir

Çanakkale Şehitlerimiz

© Veysel BOZ
ANTALYA

Çanakkale Savaşları'na Konya'nın Taşkent ilçesine bağlı Çetmi kasabasından on bir kişi katılmıştır. Savaşta sonra geriye dönebilen üç kişidir. Cerit Osman, Garagilik Âlisi ve Ayvat Âlisi.

[Çetmi'nin Sesi, Sayı 7, Sayfa:12]

Şehitlerimizi ziyaret için Çanakkale'de bir araya gelen Çetmililer duygulu anlar yaşadı. Çetmililer, bir kaç yıl önce Avustralya'dan Türkiye'ye iade edilen şehit başının Çetmili **Celilin Mustafa**'ya ait olup olmadığının araştırılmasını istediler.

“İlk zamanlar vurulan Celilin Mustafa (Akboğa) akşamüstü ölmüştü. Çakıla

gömdük. Ertesi gün sabah cenazeyi gömelim diye geldik. Cesedin parçalandığını gördük. Başı kesilmiş, kolları ve bacakları sağa sola çalılara asılmıştı. Tüm aramamıza rağmen başını bulamadık. Diğer parçaları sağdan soldan toplayıp toprağa gömdük” dediler. Olayın şahidi Mehmet Güven(miş).

Birkaç yıl önce gazetelerin habere göre Avustralya'dan bir şehidin başının geldiğini duymuştum olayın incelenmesinin gerektiği kanaatindeyim.

Rahmetli dedem Ali Boz da (Boz oğlan Âlisi) Çanakkale Savaşı'na katılmış. Savaş bitince köye dönmemiş. Sağ kalan askerlerin sağlam olanları Lâpseki iskelesine gitsin demişler. Ayağı yer tutanlar gitmiş... Kalan bütün askerlerde hastalık varmış, kalanlar memleketlerine dönmemişler.

Acaba Ali Boz'un terhisli veya şehadetini elgeleyen bir kayıt var mıdır?

Kesik başlı şehidin Mustafa Akboğa olma ihtimali var mıdır?

Fesleğen

Ne araya yolların girmesi, ne kapanan kapılar, ne yıldız kayması gecede, ne güz, ne ceplerde tren tarifi, ne de turna kartı gökte...

İnsanın içini dökmekten vazgeçmesidir hüznün!...

İpi kopmuş boncuklar gibi yollara döktüğü gözlerini, birer damla düş kırıklığı olarak toplaması içine...

Ardında dünyalar ısıyan camlar dururken duvarlara dalıp dalıp gitmesi... Türküsünü söyleyecek kimsesi

kalmaması hüznün...

Ödünç sesle konuşan bir kalabalık içinde kendi sesiyle silinmek...

Birdenbire büyümesi, gülüşü artık yaprak kıpırdatmayan çocuğun...

İnsanın yaşlandıkça kendi kuyusuna düşmesi... Saçına rüzgar, sesine ışık düşürmemek kimsenin...

Dudaklarını sözüne pınar edememek...

Işıklı vitrinlere bakmadan geçmek çarşılarından...

Çiçeklerden uzağa düşmesi insan yolunun...

Caddelerle sokaklar arasında ayırım kalmaması...

Hüznün; yağmurdan vazgeçiş, sudan üşüme, yalnızca gölge vermesi ağaçların...

İyiliğin küfre dönmesi ...

Hüznün; soğuk kasvetli bir öğle vakti çocuksuz bir parkı seyretmek pencereden,

Düşen damlaların pencerede bıraktığı çizgileri seyretmek yok oluncaya dek...

Hüzünlendiğimde; fesleğen gelir aklıma...

Kokusu hüznün kokusudur, Dokunduğumda parmaklarımdan yüreğime akan...

Fesleğenleri sevin, Onlara döküp, onlarda biriktirin hüznünüzü..

Ben!

İçimi dökmek, hüznümü paylaşmak için, fesleğenimi istiyorum.....

Gözümde gönlümde Çetmi

© Şeref ÇİLEK
ADANA

cilek_seref@
hotmail.com

Çetmi hakkındaki düşüncelerim döndü dolaştı aynı noktaya geldi. İnsan hayatı gibi; Kendi ihtiyaçlarını karşılamayı bırak, bir tarafından diğer tarafına dönecek mecali olmayan, karnını doyurmak-tan bile aciz olan insan on beş yirmi yıl sonra dünyaya hükmedebileceğini, dünyayı değiştirebileceğini zan-nediyor. Sonra yaşılanıyor yine doğ-duğu günler gibi yardıma muhtaç bir çocuk gibi oluyor.

dım; Dünya Çetmi 'den ibaret değil ama Çetmi başka. Çetmi Düyanın en güzel yeri. En güzel sebze meyve yiyecek orada yetişir. En güzel in-sanlar orada yaşar. En güzel, en le-zzetli yemekler orada pişer, orada ye-nir. Sohbetlerin en tatlısı orada yapılır. Gelenek ve göreneklerin en güzeli, en anlamlısı Çetmi'de; asker uğurla-mamız, düğünlerimiz, bayramlaş-malarımız, seyret yemeklerimiz, misa-firperverliğimiz. Büyüklere saygı kü-çüklere sevgi hepsi, hepsi Çetmi de.

Bu düşünceler sekiz on sene de-vam etti. Sonra Çetmi dışındaki in-sanların yaşantısını gördükçe bazı de-ğişiklikler oldu. Tabi ki insan sürekli değişen gelişen öğrenen bir varlık.

Yirmili yaşlarda; Çetmi hiç cazip gelmedi bana. İnsanların eziyet çek-tiği yer. Sanki cezalandırılmış insan-ların yaşadığı yer. İnsanın hiçbir eğ-lencesi, lüksü, zevki yok. Hoşça vakit geçirmeyi bırak, dinlenmek için bile kendine ayırdığı bir gün yok. Yaz kış, on iki ay, üç yüz atmış beş gün çalışır. Yürü-yebilen eli ayağı tutan her insana yapacağı bir iş vardır. Beş yaşında çocuk, iki, üç yaşındaki kardeşine bakar. Altı yedi yaşına geldiği zaman, davar güder, sığır güder. On yaşına gelmişse yetişkin sayılır. İşin ağırlığına hafifliğine ba-

**Yirmili
yaşlarda Çetmi
hiç cazip gelmedi
bana; insanların
eziyet çektiği yer...**

On yaşına kadar; Çetmi'nin dışına çıkmak balığın sudan çıkması gibiydi. İnsan buradan ayrı kalırsa yaşayamaz diye düşünürdüm. Dışardan köyü-müze birisi geldiği zaman bana çok çirkin acayip bir insan gibi görünürdü.

On bir yaşında Çetmi'den ayrıl-

kılmaz, yapması istenir. Kendisi yapması gerektiğini düşünür. Çünkü yaşlılarının yaptığını görür. Çifte, çibığa, ekine, ota, oduna her işe gider. Ellerin çocukları örnek gösterilir ona. **Kadınlarımızın sırtında taşıdığı odunu, otu bir Murat 124 taşıyamaz.** Her gün yufka ekmek yapar ve sabah ezanına ekmeği bitiremeyen kadın ayıplanır. Kadının ev içinde yaptığı işler işten sayılmaz. Ev işleri yaparak, yemek pişirerek geçirdiği zaman dinlenmiş sayılır.

şu'nda deviren eşeğimizin yanına oturup borul, borul ağlamak istiyorum. Öküz Gorusu'nda sığır güderken, bögelek geldiği için kuyruğu dikip giden öküzün arkasından seğırtmek istiyorum. Kışın karda sürünmek (kaymak), üşümek istiyorum. Baharda koyun, kuzu gütmek, kuzu kulağı toplamak istiyorum. Yazın harmanda düğene binmek istiyorum. Güzün ceviz başaklamak, ellerimi karartmak öğretmenimden azar işitmek istiyorum. Pekmez

Çetmi insanların esir kampında yaşar gibi yaşadığı bir yer. Her şeye rağmen insanları kanaatkardır. **İsyankar değildir.** Halini bildirmez. Kendine acındırmaz, gururludur. Kendi yemez misafirine ikram eder. Karnı aç olsa bile gönlü toktur Çetmili'nin. İnsan olmanın faziletini, erdemini taşır gönlünde.

Kırk yaşından sonra Çetmi

İnsan, belli bir yaştan sonra çocukluğunu, çocukluğunun geçtiği yerleri özlüyor. Sığır güderken yağardıç alanında yağmura tutulup, ıslanıp, bir taşın eğriğine ateş yakıp üstümü kurutmak istiyorum. Gece saman yükü ile Kemikli Esik'ten geçerken korkmak, Ahmadıl Yoku-

kazanına tomata atmak, geceevde koyuş-maç yemek istiyorum.

Sevgili dostlar; Çetmi hakkındaki düşüncelerimi çocuğun babası hakkındaki düşüncelerine benzetiyorum:

6 yaşında: Babam her şeyi biliyor.

10 yaşında: Babam çok şey biliyor.

15 yaşında: Ben de babam kadar biliyorum.

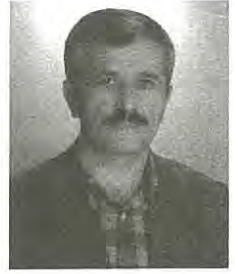
20 yaşında: Babamın öyle fazla bir şey bildiği yok.

30 yaşında: Bir kere de babamın fikrini sorsam fena olmaz.

40 yaşında: Babam görmüş geçirmiş bazı şeyleri biliyor.

50 yaşında: Babam her şeyi biliyor.

60 yaşında: Babamın kıymetini bilemedim.

© Kerim BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

ÇETMİ

taşa ağlanır mı?

Çürkiye'nin herhangi bir bölgesinden ya da yurtdışından **Çetmi**'ye doğru yolculuğa çıkarsınız. Yolculuk uzun ve zahmetli bir iştir. Ama ne pahasına olursa olsun katlanırsınız. Doğduğunuz topraklara olan hasreti dindirmek ve sevdiklerinizle bir ve beraber olmak her şeyin önündedir çünkü.

**Bu yıl
Çetmi'ye
girerken
ağlamadım;
yolculuk
gece olunca
göremedim bizi
karşılayan
dağları**

Taşkent'e girmeye yakın **Gongul** belenini aştıktan sonra ister istemez kafanızı bizim dağlara doğru çevirirsiniz. Ve karşınızda başta Höyüğün Başı olmak üzere bizim dağların davetkâr duruşu karşılar sizi... Her zamanki gibi sessiz ve sakindir. Ama bir o kadar da heybetli... O dağlar yıllarca kurt ulumaları ile inlemiş, vadileri kınalı keklik sürülerine beşiklik etmiştir... O dağlarda ekin biçerken, çift sürerken, sığır ya da davar güderken, av avlarken, odun eyleyip ot biçerken siz

vardınız. Her yeri sizin ayak izlerinizle damgalandı adeta... Kimi yerlerde **Bal Armut** topladınız, kimi yerlerde boz armut... Geceleri meydan ateşi yakıp **dugguk** seslerini dinlediniz.

Ekin salısına girdiniz, obaya göçtünüz... Kar yağdı, tufan boran çöktü, tipiye tutuldunuz... Anneniz, babanız, ebeniz dedeniz atalarınız bütün bir geçmişiniz o dağlarda hayat buldu... O dağlarda yetişen kekikler, laleler, sümbüller, nevrular... Selem, ilan burcağı, kuzu kulaklar ve hatta mantarlar... Yer Sakızı, Gırtalak, Yağlık ve Sarı Çiçekler... Bulduğunuz keklik yumurtaları daha saymakla bitmeyecek her şey... Ardiç ağaçları, pelitler, katranlar... Oturduğunuz damlar, yaktığınız meydan ateşleri, içtiğiniz sular... Hepsi o dağların bağrında sizinle birlikte yaşadı yaşandı...

Hemşehrilerimizden birisi, **Mahmut Semerci** etrafındakilere, **"Ben her köye gelişimde Taşkent'ten Höyüğün Başı'nı gördüğümde ağlarım"** der.

Etrafındakiler, sanki içlerinden şöyle demektedirler: "Yok canım sende! Kocaman dağa, dağın zirvesindeki bir taş ağlanır mı?" Bu arada ağladığını söyleyen hemşehrimiz sözlerine devam eder: "Ama bu sene ağlamadım" Herkes bu sefer merakla nedenini sorar. O şu cevabı verir: **"Çünkü bu sene gece geçtim de ondan ağlamadım"**

'Çetmi' işte budur, böyledir. Gerçek sevenlerini ağlatır. Tabi bunda sıladan ayrı yaşanan gurbet hayatının dayanılmaz acıları da vardır ama... Ya Çetmi'den ayrıralı otuz kırk yıl geçmiş olmasına rağmen

Çetmi'den Çıkış

© Nîmetullah UÇAR

Çetmi'ye gelirken Boğaz'dan girdim
Girişteki yazı dedi "Hoş Geldin"
Dönüşte Bolay'dan köyü terk ettim
Uğurlar olsunu görmemek için

Bolay'ın Yarma'da dönüp geriye
Son olarak baktım köyüm Çetmi'ye
İnşallah geliriz yeni seneye
Özlemi başladı doğduğum yerin

Bolay yaylasından Ermenek yolu
Taşkent yönündeyken izledik solu
Buradan çıkıyor Göksu'yun kolu
Sınırı başlıyor yeni bir ilin

Antalya ilinin toprağındayız
Gevne'den Alanya Dim yolundayız
Toros dağlarının yamacındayız
Suları soğuktu havası serin

Çay arası merkez dağlık bölgeye
Ekmeğe, erzağa, sebze, meyveye
Acıkanlar için yemek yemeye
Eğer yorgunsanız az mola verin

Yayla evleriyle her taraf dolmuş
Şehirden dönenle köy güzel olmuş
Heyecanlı yeri Dim'de ki yolmuş
Tepesi yüksekti vadisi derin

Alanya, Manavgat, Serik, Antalya
Varınca başladı hasret silaya
Artık mesafeler girdi araya
Bekliyoruz yine Ağustos gelsin

rüyalarını hâlâ Çetmi'de görür olmayı neyle izah edeceğiz? Bütün insanlarımıza rüyasını içinde göreceği Çetmi'yi kazandırmak boynumuza borç olsun.

Köyün değeri onun havasında mıdır, suyunda mıdır bilinmez. Ama bildiğimiz bir şey var; bizlerin geçmişi o köyün bağrında yatıyor. O dağlar ve taşlar insanı çekiyor içine... Havası ve tabii güzellikleri bir yana, orada yaşanmış hatıralar vardır. O hatıraların her biri hayatımızı kuşatmış bize yaşamayı öğretmiştir.

Hayatının bir bölümünü, en azından çocukluk ve gençlik çağının bir kısmını köyde geçirip gurbete gidenlerin sıra hasreti bitmez tükenmez. Çetmi dışında dünyaya gelen gençlerin köye nasıl baktıkları burada çok önemli... Onlara Çetmi'yi tanıtmak ve sevdirmek gerekiyor. Çetmi âdetleri, gelenek ve görenekleriyle olduğu gibi, gelecek nesillere aktarılmalıdır. Bugün için tarih olmuş kimi adetlerimizi...

ÇETMİ BELEDİYE BAŞKANI OSMAN ARININ ÇETMİLİLER GÜNÜ'NDE YAPTIĞI KONUŞMA:

*"Hizmetinde gül adamlar efendim.
Güler yüzlü gül endamlar efendim.
Gözyaşlarım güle damlar efendim.
Bitmez mi bu hasret, vuslat gelmez mi?"*

Sayın Milletvekillerim, Sayın kaymakamım, Sayın belediye başkanlarım, Sayın ilçe başkanlarımız, değerli misafirler, kıymetli Çetmililer...

**Yeşil, temiz
ve yaşanabilir
bir Çetmi için
ne gerekiyorsa
yapacağımızdan
şüpheleniz
olmasın**

Kasabamızı bu sıra günümüzde, bu muhteşem kalabalık ile onurlandıran sizleri en kalbi duygularla selamlıyorum.

Allah'a şükürler olsun halkımıza hizmeti şerefli bir görev kabul eden düşüncenin temsilcileri olarak belde-lerimiz için canla başla çalışan hizmet kervanının mensupları olarak gayretli çalışmalarımızın karşılığını bu günlerde görmeye başladık.

Halkımızdan aldığımız destek ve

güvenle Çetmi'nin değişimi ve gelişimi için yola çıktık. Halkımıza her şeyin en iyisini, en güzelini ve en kalitelisini vermek amacıyla tüm gücümüzle çalışmalara başladık.

Sorunların giderilmesini, beklenen hizmetlerin gerçekleştirilmesi ve daha güzel projelerin hayata geçirilmesi için yoğun bir çalışma azmi içerisindeyiz.

İki buçuk yıl içerisinde devrim niteliğinde birçok hizmetlere imza attık. Bizler aynı inanç ve gayretle yolumuza devam ettiğimiz takdirde bu başarılarımız artarak devam edecek, beldemiz hak ettiği hizmet kervanında yol almaya devam edecektir.

Halkımız için ne lazım geliyorsa onu yapmak, bu çerçevede temiz toplum, temiz insan, yeşil bir çevre, sokakları temiz, yaşanabilir bir beldenin projelerinin hayata geçirilmesi için elimizden gelen her şeyi yapmak için samimi gayretle ve inançla çalışacağımıza sizlere söz veriyorum.

Bu vesile ile çalışmalarımızın takdir ve destek görmesi ümidiyle, artık birlik ve beraberlik adına kardeşlik ve dostluk duygusunu ön plana çıkarmamız gereken bir dönemdeyiz. Benim sizlerden istirhamım dostluk ve kardeşlik adına karınca kararınca herkesten katkı bekler hepinizi bu duygu ve düşüncelerle selamlarım.

© Ramazan Bayram

seni çok özledim

ÇETMİ

Kekircek Kayası'nda oturmuş bir güzel
Taramış zülfünü salınıp gezer
Bir gün olur bu hasretlik biter
Seni çok özledim canım Çetmi

Deve Kayası'nın havası hoştur
Çıkması biraz zor yolu yokuştur
Mevla'm beni Çetmi'ne kavuştur
Seni çok özledim canım Çetmi

Gözümde tüter yaylalar dağlar
Kapı ağzından dikmene yol sapar
Benim köyüm geniştir herkes sığar
Seni çok özledim Canım Çetmi

İdderesi, Oluk Önü gözümde tüter
Bahar gelince yamaçlarında sarı çiçekler biter
Köyümden ayrı kalmak bana ölümden beter
Seni çok özledim canım Çetmi

Çakıllı'nın suyunu içmeye doyulmaz
İki senedir ayrımın buna can dayanmaz
İnsan bu kadar hasretliğe dayanamaz
Seni çok özledim canım Çetmi

Kaynar pınarın söğütleri sallanır
Suyuna doyulmaz içtikçe tatlanır
Benim gibi garipler köyünden de ayrı kalır
Seni çok özledim canım Çetmi

Akpınar'ın toprağı çok meşhurdur
Oturur çayırına güzeller konuşur
İnşallah bu hasretlik bir gün son bulur
Seni çok özledim canım Çetmi

Kargaduzu, Musa Gölü, Köşürelık
Zaten benim ciğerim hep ezik
Herkes gider, ben kalırım gurbet elde garip
Seni çok özledim canım Çetmi

Güney Pınar'ın armutları baldan tatlı
Hiç boş kalmaz elmalı pınarın başı
Gurbet elde çok özlüyor insan sılayı
Seni çok özledim canım Çetmi

Yelli Bel yaylaların başı
Hiç boransız olmaz Kaklığın Başı
Çok meşhurdur yeli canavarı
Seni çok özledim canım Çetmi

İnönü çukur mu çukur
Orası pek sevilmez eylenen yoktur
Gurbet elin derdi bitmez kahrı çoktur
Seni çok özledim canım Çetmi

Kara sevdalıyım ben köyümüze
Çok isterdim gelmeyi Çetmililer Günü'ne
Bir gün ben de gelirim Allah ömür verirse
Seni çok özledim canım Çetmi

Buram buram kokuyor mu bahçeler bağlar
Gözümde tütüyor yaylalar dağlar
Garip Ramazan hep köyünün hasretiyle yanar
Seni çok özledim canım Çetmi

Bu yıl bizim dağların karı erimez
Bakarım uzaklardan sılām görünmez
Bu hasretlik beni ıslah etmez
Seni çok özledim canım Çetmi

Her gidenle selam gönderirim hepinize
Söylerler mi bilmem hepinize
Hepinizin yeri bir başka gönlümdе
Seni çok seviyorum canım Çetmi

Bugün bana dokunmayın çok hüznülyüm
Ben gurbetteyim hep sizinledir gönlüm
Kim ne derse desin cennetten belde köyüm
Seni çok özledim canım Çetmi

Garip ramazan hep yazar bunları
Benim kadar özleyen varmı bilmem sılayı
Çok özledim havasını suyunu dağını taşını
Seni çok özledim canım Çetmi

Sıra dağları aşıp köyüme gidemedim
Soğuk sularından doya doya içemedim
Sizlerle bir gün olsun güle güle gezemedim
Seni çok özledim canım Çetmi

Darı ütüp uzun bakla yer misiniz doya doya
Karpuzu sular mısınız Deli Kavağın soğuk suyunda
Garip Ramazan'ı da hatırlar mısınız oralarda
Seni çok özledim canım Çetmi

Bu yıl ziyaret edemedim garip kaldım anam
Yolumu bekleyip üzuldün mü acep babam
Alan olmuyor bu garipliği birine satsam
Seni çok özledim canım Çetmi

ALMANYA ŞİİRLERİ

© Mustafa Gökürk
Almanya
Ekim 1973

GURBET

Gurbet elde ömür gider yıl geçer
Ağlamaktan bu gözlerim kan saçar
Vatanda yavrular acep ne yapar
Bıktım senden bırak beni Almanya

Yazarım sözleri vatana varmaz
Gurbet elde dostlar yanıma gelmez
Gurbette insanın yüzü de gülmez
Bıktım senden bırak beni Almanya
Ekim 1973

SILA ÖZLEMİ

Niyet altı aydı oldu üç sene
Kadir mevlam bana yol göstere
Almanya Fransa gezdim bir sene
Şimdi üçe doldu sila görünmez

Bir zamanlar köye izine gittim
Otuz gün dolmadan geriye geldim
Sılamın kokusu canımdan sevdim
Ahiri gurbette yazılmış yazı

Fabrikanın zili yedide çalar
Dokuzda her şahıs kahvaltı yapar
Benim garip gönlüm silayı hoşlar
Düşünür bir zaman saat dokuzda

Akşam olur düşünmeye başlarım
Sabah olur posta gelir yoklarım
Mektup gelmeyince durur ağlarım
Gönder mektubumu anne okusam

Bu gurbetlik benim cana tak dedi
Üç senede bir kez yüzüm gülmedi
Almanya Fransa çektim çilemi
Allahım silama bağışla beni

Bunları söylerim vakitim dolsun
Sabah postacıdan mektubum gelsin
Sıla haberini Mustafa alsın
Muradıma erdir Allah'ım n olur

KURTAR ALLAHIM

Radyoyu açtım çalıyor müzik
Gurbette olanın ömrüne yazık
Almanda kazanmaz ahrete azık
Kötü niyetlerden döndür Allah'ım

Banyo yapıp yüzlerini yumazlar
Gariban halinden hiç anlamazlar
Hasta olsan geçmiş olsun demezler
Bunların içinden kurtar Allahım

ALMANLAR

Mezhepleri geniş sakıncımazlar
Karını ver desen sana kızmazlar
Sevişmekten hiçbir zaman bıkmazlar
Çarşı yolda sevişirler durmadan

Gündüz çalışırlar hiç de durmadan
Sekiz saat biter gider oradan
Varır restoranda yerler durmadan
Bitirirler parayı eve yarmadan

Çalışmazlar hiçbir zaman ahrete
Dünyadan geçerler bütün zevk ile
Mezarları süslüyorlar çiçekle
Sanki canlı hayat var imiş gibi

Kabirleri mermer nasıl süslerler
Asarlar başına bütün heykeller
Ölünün resmini yana dikerler
Gelenler resmini görsünler diye

YANAR AĞLARIM

Gurbet elin tellerini kırmalı
Arada bağlandı olmamak için
Almanya'yı yakıp harap etmeli
Türkler Almanya'ya gelmemek için

Bıktım şu almanın bunca kahrından
Kimsem yoktur bilenim yok derdimden
Ayırdı gurbete el gonca gülümden
Ömürler bitiyor yanar ağlarım

Bir gün olur bu gurbetlik de biter
Fakat ömür ile gençlik de gider
Kadir mevlam bizi gurbette nider
Sıla sila deyip yanar ağlarım

Rahmetli Ali Aslan ve Eşi

© Hacer Bozdağ
Fransa

Acı Haber

Bugün Eylül'ün onbeşi
Allah bize bir evlat nasip etmişti
Dünyaya gelmişti Rabia'mız
Mutluyduk, sevinçliydik hepimiz
Akşamüzeri kardeşim geldi
Yeğenini duyup koşup gelmiş
Beraberinde getirmiş
Çok ama çok acı bir haber
Dedi ki "Ali amca ve eşi
Hakkın rahmetine kavuşmuş"
Senelerdir gurbette komşuyduk
Öylece olduğumuz yerde donup kalmıştık
Ali amca rahmetli geldiği vakit
Halimizi hatırmızı sorardı
Büyük küçük herkese
"Nasılsınız yeğenler" derdi
Bir yıl oldu huzura erdiler
Mekânları cennet olsun
Nur ışıklarıyla dolsun kabirleri
Benden yana hakkım yoktur ama
Varsa hakkım can-ı gönülden helal olsun
Her sene bu senede olduğu gibi
Bu acı haberi hatırlatan
Fatiha ulaştırabilmeme vesile olan
Minicik bir yavrum var
Allah'tan yakınlarına sabır diliyor
İki sevgi dolu güler yüzlü insanı saygıyla anıyorum
Allah'a emanet olun.

© Yakup YAZICI
Antalya

Bugün Allah için Ne yaptın?

Sorarsın ya hani kendi kendine
Veya misafir olduğun evlerde yazar ya
Olur, da bir dükkâna gidersen
"Veresiye verilmez" yazısının üstüne asarlar ya
Bugün ALLAH için ne yaptın?

Hesabını yaptın mı; helal mi, haram mı?
Ne aldın ne sattın?
Büyük hüsrana uğrasan sanki dram mı?
Söylesene
Bugün ALLAH için ne yaptın?

Benim derdim sanki senin derdin mi?
Unuttun vefayı hep yoldan saptın
Boşa geçirdin farkında mısın ömrünü
Söylesene
Bugün Allah için ne yaptın?

Ruhunu satmışsın hep mala mülke
Kendini hiç ölmeyecek mi sandın
Avut kendini biraz daha ihtiyarlayacağını
Düşün de söylesene
Bugün Allah için ne yaptın?

Fakirim garibanım dedin
Hep sömürü sattın
Çalışmadın durmadan cepten yedin
Söylesene
Bugün Allah için ne yaptın?

Zenginim sadaka veririm dedin
Verdiğin sözü tutmadın
Yaptığın iyiliğin sözünü ettin
Söylesene
Bugün Allah için ne yaptın?

"Müslümanım" dedin kimlik gösterdin
Sen inancını sattın
Artık dünyalığını da verdin
Söylesene
Bugün Allah için ne yaptın?

Hepimiz mesulüz bu sorudan
Doğru yolu bulmalıyız artık
Geçerken o keskin sırttan
Sorduğu zaman Nebi
Bugün Allah için ne yaptık?

© Salih ÜNAL

Çetmi Yaylaları

Dinlene dinlene çıkarız yaylalara
Yorulsak da erişiriz tertemiz havasına
Doyum olmaz orada içilen çayına
Her yaz gelirim Çetmi'nin yaylalarına

Yaz gelince yaylalara göç ederler
Taştan örülmüş evlere yerleşirler
Suyunu kuyu ve pınardan alırlar
Yazın Çetmi yaylaları bir başkadır

Oba zamanı tarlalarda ilki sağılır
Keçi ve oğlak ayrı ayrı dağılır
Karıştırınca oğlak anasını ararda bulur
Çetmi yaylalarında bunlar bir başkadır

Gece olunca çöküveriyor sessizlik
Ne gürültü var ne ses nede elektrik
Kulağa gelen dukkuk sesi ayrı bir güzellik
Çetmi yaylalarında kalında görün bir gecelik

Seherin vaktinde millet kalkar ayağa
İneği olan başlar inek sağmaya
Sonra başlanır kertik çöple süt alınmaya
Doyum olmaz Çetmi yaylalarının
sütüne kaymağına

Sıra sıra nohut boy boy başaklar
Biçilme sırasında eğelenir oraklar
Toprağıyla zengindir bizim oralar
Veli nimetimizdir Çetmi'deki yaylalar

Çetmi'de Yayla Evleri

© Niğmetullah UÇAR

Bahçe Yakası

Değirmen yanından ileri gittim
Köprüyü geçince sağa dönerek
Makmararasını göreyim dedim
Yola devam ettim hüzünlenererek

Duvarlar yıkılmış bahçeler boştu
Yollar bile geçit vermiyor olmuş
Gönlüm garipleşti hayaller coştı
Meyve ağaçları toptan kurumuş

Bahçeler ekilmez bekiler kayıp
Yalnız ceviz kalmış o da meyvesiz
Düne saygısızlık bence bir ayıp
Hatıraya sahip çıkamadık biz

Makmararasında bir gariplik var
Sanki hepimize sitem ediyor
Soğuksuyun suyu ariktan akar
Otlarla ağaçlar su yok mu diyor

Üç beş bahçede var azıcık havar
Onu da sulamak olmuş işkence
Su beklerken yine olur kavgalar
Dereden anığa su gelmeyince

Soğuksu inatla ben varım diyor
Azıcık suyu var garip ne yapsın
Bahçelere bile yetişemiyor
Gede bottan sızar nasıl kapatsın

Geçmişteki neşe kedere dönmüş
Sen fazla direndin bahçe yakası
Hep diyorlardı ya insan nankörmüş
İnsanlık adına tutalım yası

Köyde her hanenin bir bahçe damı
Tarla kenarında mutlaka vardı
İnsanlar neşeli çekmezdi gamı
Sonbahara kadar burda yaşardı

Niğmetullah gördü üzüldü bugün
Yapacak fazlaca bir şey kalmamış
Hayallerimizde yaşayacak dün
Uğraşsak da boşa bitti bu yarış

Boğaz Musluğu

Boğaza girişte olan musluğu
Yol yükseltilince altına aldı
Çok mahzun etmişti bizi yokluğu
Geçenler üzüldü yol garip kaldı

Burası musluksuz yakışmaz diye
Hayır, sahipleri bir karar almış
Çetmiye olmalı benden hediye
Şekli de hoş olsun diyenler varmış

Önceki yerine yapılan musluk
Eski hatırayı canlandırıyor
Gelirken görünce çok mutlu olduk
Boğazdan geçenler onu arıyor

Yeni musluk ile yeni yol uydu
İkisi de bize hizmet verecek
Yaslandığı bölge ev gorumuydu
Geçenler ah çekip üzülmeyecek

Ortada musluğu kenarı tekne
Estetik olarak güzel yapılmış
Su içilen yerin tam tepesine
Tarihi değerde eser takılmış

Taştan kabartmalı heykeller ile
Musluğun gururu ihtişamı var
Şikayet edilip düşse de dile
Kartalı kalacak sonsuza kadar

Hayır sahipleri suyu düşünür
İnsan, hayvan içer dua eder der
Usta eserini yapar övünür
Görenler beğensin o ona yeter

Simetrik yapısı tam tasarlanmış
Taş duvarı, gezi sanat eseri
Tekleler, ilave hoş ayarlanmış
Akan suyu bile ıslatmaz yeri

Ahmet Kocaman'a çok teşekkürler
Eski hatırayı canlandırıyor
Geçerken susayıp sudan içenler
Sebeb olanlara sağ olsun diyor

Niğmetullah diyor emek verene
Yaptığınız hayır hayırlı olsun
Hak rızası yeter onu bilene
Amel defteriniz hayırla dolsun

○ VE ASHAB-I GÜZİN

© Ahmet CENGİZ
Anamur

Peygamber efendimizin o eşsiz şefkatli, rahmetli, düzenli ve mucizevî hayatını okurken aklıma bir soru geldi, O'nunla bizim yaşantımız arasındaki fark. Elbette ki bu farkı en iyi ve doğru bilen rab-bimizdir. Ama zahiren bir hesaplama

bile dayanamadı ki Rasulullah'a gelip "sen iste Taif'i yok edeyim" dedi. Ama o benzeri olmayan bir şefkatle belki içlerinden bir kişi iman eder diye Cibril-i Emin'in bu teklifine "hayır" dedi.

Nitekim Taif halkı daha sonra toplu halde İslam'ı kabul ettiler. Yine bir gün Allah Resulü'ne bir davet geldi, o da bu davete icabet etti. Sofrada, kızartılmış her tarafı zehir dolu bir koyun eti var. Koyun bir mucize eseri dile geliyor ve diyor ki "zehirliyim beni yeme." Evet Allah resulü bu insanı da bağışlıyor. Canına kast eden bu insana bile... Uhud Savaşı'nda peygamberimizin bütün tembihlerine karşın okçular yerlerini terk ediyor. Oysaki savaştan önce peygamberimiz okçulara "benden haber gelene kadar kesinlikle yerlerinizi terk etmeyin" buyuruyor. Bu emre tam anlamıyla teslim olmayan okçular 'savaş kazanıldı' düşüncesiyle yerlerini terk ediyor ve akabinde çok sayıda şehit veriliyor. Yaralanmadık hiç bir sahabe kalmıyor. Muhammed öldürüldü şaibesi ortaya atılıyor ve Hz Enes; Rasulullah'ın öldüğü yerde siz niye duruyorsunuz diyor ve o da katılıyor şehitler kervanına. Tüm bunlara neden okçuların yerlerini terk etmeleridir. Tüm bu olanlara rağmen okçulara niye böyle yaptınız bile demiyor efendimiz. Onlara en küçük bir sinir belirtisi bile göstermiyor sultanlar sultanı. Belki de hafiften onları azarlarsa, kaşlarını çatsa yanında kimse kalmayacak. 'Belki de' kelimesi yanlış olur kesinlikle hiç kimse kalmazdı.

Ahmet AKA

**Uhud Savaşı'nda
peygamberimizin
bütün tembih-
lerine karşın
okçular yerlerini
terk ediyor.**

yaparsak sonuç şu: O bir okyanus, biz ise damla olmaya aday aday... Şahsımıza yapılan bir olumsuzluğa anında müdahale eder, gıybetle birbirimizle yarışır, yalanda aşırıya gider, döveni döver, keseni keseriz. Ya o; Namaz kılarken üzerine deve işkembesi gibi pislikler atıldı o ise hidayete ermesi için dua etti... Taif'te taşlandı, yoluna dikenler konuldu, aşağılayıcı hakaretlere maruz kaldı, sövüldü, dışlandı... Tüm bu olanlara Cibril (as)

Çünkü, "Allah"ın rahmetinden dolayı ey Muhammed sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın, şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet; onlara mağfiret dile. İş hakkında onlara danış. Fakat karar verdin mi Allah'a güven Doğrusu Allah, güvenenleri sever." buyruluyor.

(Al-i İmran 3/159)

Yine bir gün Zül Hüveysira adında bir müşrik, Rasulullah mal taksiminde bulunurken, efendimize hitaben "Ya Muhammed adaletli ol" dedi. Bu inanılmaz söz efendimize yapılan çok kötü bir iftiraydı aslında. Çünkü bu söz efendimizin adaletli davranmadığını ima ediyordu. Bu söz insanlığın baş tacına, âlemlerin incisine, dünyaya adaleti getiren Allah'ın peygamberine büyük bir saygısızlıktı. Resulullah'tan gelecek en küçük bir işaret orada hazır bulunan Hz Ömer'in kılıcıyla Zül Hüvey-

sira'nın başını koparmaya yetecekti. Hz Ömer yaralı bir aslan gibi kükrüyor, bu saygısızlığa karşılık o şahsın canını almayı düşünüyordu. Ama Habibullah, Hz Ömer'i sakinleştirdi ve Zül Hüveysira neyi isterse verin buyurdu. Bu olaydan şu anlaşılabılır; Hz Ömer katı kalpli miydi? Kesinlikle hayır! Hz. Ömer'in bu hali onun katı kalpli olmasını değil, Allah'ın resulüne, efendisine teslimiyetini gösterir. Çünkü o biliyor ki Rasullallah'a itaat Allah'a itaattir. Çünkü o biliyor ki onun mübarek ağzından çıkacak olan her kelime Allah tealanın vahyettiğidir. Hem düşünelim bir kere Allah resulünün yanında yaşayan bir insan eğer ona inanmışsa nasıl ona benzemez ki? Nasıl ona âşık olmaz ki? Onun nazarlarıyla nazarlanan bir insan nasıl insanlığa örnek bir veli olmaz ki. Hepimiz biliyoruz Hz Ömer'in halife iken ortaya koyduğu adaleti; kurt kuzu hikâyesini. Birakın yanında yaşamasını, aynı zamanda fakat farklı mekânlarda yaşayan Veysel Karani'ye bakın. Veysel Karani Hazretleri peygamberimiz zamanında yaşamış ama onu görmek nasip olmamıştır. Hiç görmediği halde peygamber efendimizin mübarek nazarlarından mana âleminde Veysel Karani Hazretleri de kana kana içmiştir ki; annesine olan saygısından, insanlara olan yumuşak kalpliliğinden, Rasullallah'a olan bağlılık ve ona duyduğu muazzam aşkıdan kayıtsız kalmak etkilenmemek elde değil. Ve Hz Ebubekir'e bakalım; Hz Ebubekir'in güzelliklerini saymak şöyle dursun onun ismi bile güzelliğin ta kendisidir. Meleklerin bile gıpta ile baktıkları bu sahabe, peygamber efendimizin en çok sevdiği dostlar listesinin en başında yer almış, aşere-i mübeşşere ile yani daha dünyada iken cennetle müjdelenmiştir.

Her biri ayrı ayrı mükemmellikte ve güzelliكتedir asrı saadet gülleri... Ama bu güzel ve mübarek insanların hangi birini anlatalım ki? Hz Osman'ı mı? Hz Ömer'i mi? Hz Ebu Bekir'i mi? Hz Ali'yi mi? Bilal-i Habeşi'yi mi Ebu Ubeyde'yi mi? Hz Enes'i mi? Allah'ın aslanı diye hitap edilen, gözbebeğim, heybetine kurban olduğum, çok ama çok sevdiğim Hz.

Hamza'yı mı? Evet inanıyoruz ki ashabı güzünün her biri Allah katında çok değerli. asrı saadet öyle bir saadet ki iki cihanın en mükemmel cemaati. Onları her birine en büyüğünden en küçüğüne bu canım binlerce kez feda olsun. Bu günâhkâr dilime onların ismi yakışmasa da, onlar benim gurur kaynağım ve ibret aldığım efendilerim. Onların büyüklüğünü şu kıssa biraz da olsa anlatıyor bize.

Bir Allah dostuna şöyle bir soru soruyorlar: "Siz Allah dostları ile sahabe efendilerimiz arasındaki fark nedir? Bu soruya zamanın Allah dostu aynen şöyle cevap veriyor: Sahabenin en alt makamında Hz Vahşi vardır. Biz ise Hz. Vahşi'nin atının ayağındaki bir toz parçası bile değiliz. Bu iki zat arasındaki konuşmadan da anlaşılıyor ki 15.yy. Önce dünyaya bir nur indi ve onu sevenler de bu nur parçasına eklendi. O inen nurdan Ashab-ı Kiram nasıl etkilenmesin ki? O inen nura sahabe efendilerimiz nasıl benzemesin ki? Şükürler olsun rabbimize ki bizlere Hz. Muhammed'i peygamber nasip etti. Hamd olsun âlemlerin rabbine ki onu bize rahmet kılmakla kalmadı onunla beraber asrı saadet efendilerimizde gönderdi. Yine şükürler olsun ki biz Hz. Muhammed'i görmedik ve onun mübarek sesini duymadık, ama onu yaşayanları, ona benzeyenleri, onunla düşlerinde beraber olanları, onu görüp duyanları gördük... Hamd olsun âlemlerin rabbine...

Evet, efendimizin dünyayı şerefliendirmesi rabbimizin de dediği gibi o âlemlere rahmet olarak gönderildi. "sonsuz nur" isimli kitabın yazarı efendimizin gönderilişini ayetler ışığında şöyle tarif eder: "onun gelişi herkes için cenabı-ı hakkın en büyük lütfu ve en engin ihsanıdır. Bunun böyle olduğunu bizzat rabbimiz anlatmaktadır:

"İçlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan (kötülüklerden,münkirden) onları temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur"

(al-imran3/164)

Allah'ın lütuft, ihsan ve keremine bakın ki

insanlara kendi içlerinden, özlerinden, onlarla aynı duygu ve aynı düşünceyi paylaşan; hakka giden yolda onların rehber ve pişdarı olan; imama ihtiyaçları olduğunda minbere çıkabilen; Emire ihtiyaçları olduğunda tuğra basıp sikke kesen; kumandana ihtiyaçları olduğunda onları en mükemmel erkan-ı harplerden daha mükemmel idare eden bir nebi, bir elçi gönderdi"

(M. F. Gülen)

Yine şiirleriyle hayat bulduğum, heybetli sesine titrediğim D. Ali Erzincanlı onu n o eşsiz güzelliğini şöyle tarif eder: "varlıklar onu birde suretiyle tanısin, Yusuf'u görüp de parmağını kesenler baksın bir kez ona da yürekleri dağlansın, hoş geldin ey ledün ilminin sultanı, Kabe'nin canı, dertlilerin dermanı, hoş geldin ey cihanın padişahı. Kuran'ın sırrı irfan ehlinin şahı, hoş geldin ey enbiyalar sultanı, cernal bahçesinin bülbülü, kainatın nazlı gülü. hoş geldin"

Görüyoruz ki her ne kadar şirk üzerinde koşan, Ebu Cehil zihniyetini büyük bir azimle devam ettirmeye çalışan insanlar, topluluklar, uluslar olsa da işte böyle yukarıda saydığım isimler gibi bize Allah ve resulünün sevgisini aşılamaaya çalışan insanlarda, önderlerde yok değil.

Yine D. Ali Erzincanlı'nın "Eli kalem tutanlar övgüler yazar sana" dediği gibi eli kalem tutanlar gönlünde hakk da olanlar onu anlatmaya çalışıyor bize... Onlar ki gelmiş gelecek bütün yaratılmışların en hayırlısı. Onlar ki efendileri dedi diye yerlerini, mallarını ve

rülmemiş bir özlemle karşılık vermişlerdir; Hz Enes gibi...

Onlar ki cennetle müjdelendiği halde, bütün günahlarının affedildiğini bildiği halde işlediği günahlarına, resulünün ve rabbinin aşkına öylesine ağlamışlardır ki; gözlerinden çenesine uzanan iki siyah çizgi meydana gelmiştir; Hz Ömer gibi...

Bize yaşam sevincini veren, dünya hilelerine karşı ayakta durmamızı sağlayan dünya ve ahretin nasıl huzurlu geçeceğinin reçetelerini veren ve kendileri de her biri tam anlamıyla bize örnek olan efendimize ve onun a-

Ahmet AKA

*Onlar ki
Habibullah'ın
acısını, derdini,
kederini kendi
dertleri haline
getirmiş onunla
birlikte ağlamış,
onunla birlikte
tebessüm
etmişlerdir*

canlarını hiçe sayıp Ensar ve Muhacir oldular. Onlar ki yapılan tüm işkencelere olağanüstü bir sabır ve kuvvetle dayanıp, sonunda ölüm olduğunu bile bile Allah resulünü sözde dahi olsa yalanlamamışlardır, Hz Sümeyye gibi... Onlar ki dinin tazeliğini onunla beraber coşkulu bir şekilde yaşamış, edinilebilecek en üst makamları elde etmişlerdir; Hz Ebubekir gibi...

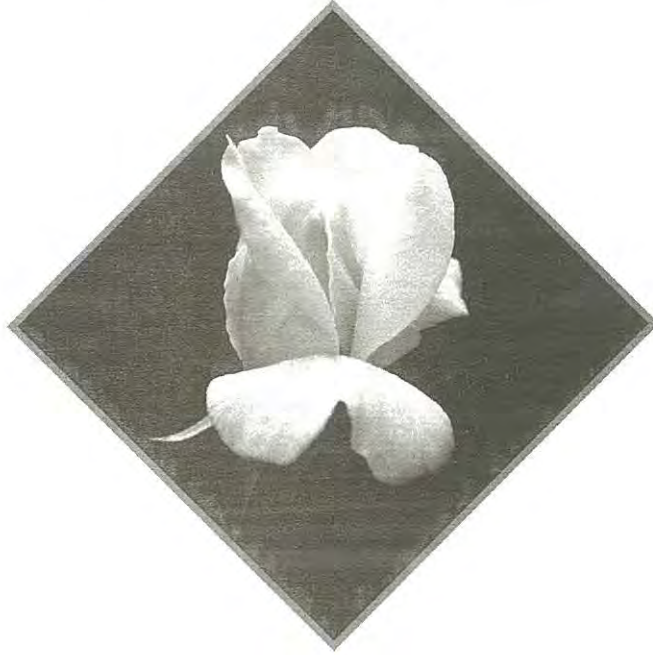
Onlar ki Habibullah'ın acısını, derdini, kederini kendi dertleri haline getirmiş onunla birlikte ağlamış, onunla birlikte tebessüm etmişlerdir, Hz Hatice annemiz gibi... Onlar ki yanında yaşadıkları halde bir günlük ayrılığa bile tahammül edemeyerek, benzeri gö-

line ashabına sonsuz selamlar ve salâtlar olsun ve kâinatın rabbine bizden istediği gibi Hamd-ü senalar olsun.

Ey yüce yaratan, resulün senden ne istiyorsa biz de onları istiyoruz, nelerden sığınıyorsa biz de onlardan sığınyoruz. Bize senin istediğin gibi sana kul olmamızı nasip eyle. Bize "Yarab biz senin ne cennetini nede cehennemini istiyoruz, biz seni istiyoruz, bize kulum demeni istiyoruz, bizi sevmeni istiyoruz; başka bir şey istemiyoruz" dememizi, canı gönülden tüm benliğimizle bu kelimeleri dememizi nasip eyle.

Selam ve dua ile

Tebrik

*Tüm hemşehrilerimin
Ramazan Bayramı'nı tebrik eder,
hayırlara vesile olmasını dilerim.*

Osman ARI

Çetmi Belediye Başkanı

ÇETMİLİLER GÜNÜ

izlenimleri

© Veyysel AYVAT

S.Ü. Teknik
Bilimler MYO

Bu yıl 12.sini çoksuyla idrak ettiğimiz çetmililer Günü'nü bölgemizde bir benzerine daha rastlanmayacak kadar düzenli intizamı, kavgasız gürültüsüz bir şekilde yad ettik. Başta Vakıf Başkanımız Sayın Mehmet BALCI'ya ve Sayın

**Birbirinden
güzel türkülerin
seslendirildiği
konsere
çocukların
ilgisi büyüktü.**

Çetmi Belediye Başkanımız Osman ARI'ya üstün gayret ve katkılarından dolayı teşekkürlerimizi borç bilirim. Allah kendilerinde razı olsun der hizmetlerinin şimdiye kadar olduğu gibi şimdiden sonrada aşkla ve şevkle devam etmesi en büyük arzumuzdur.

Hakikaten bu sene çetmi ve çetmililer günü önceki yıllara nazaran daha bir güzel ve mükemmeldi. Boğazdan girdiğimiz zaman o güzelim beldemize yapılan hizmetler

gerçekten göğsümüzü kabartıyordu. Kendi içimizde bu hizmetleri mutlaka eleştirenlerimizde var ama işin hep olumsuz yönlerine bakmamız gerekir. Ben öyle düşünüyorum.

Belediye Başkanımız ve personelinin gece gündüz günlerce önceden binlerce misafiri ağırlayabilmek için yaptıkları hummalı çalışmalar gerçekten taktire şayandı. Kasabamızın içinin temizliği pırıl pırıl görüntüsü yeni yapılan asfaltın ve ışıklandırmanın güzelliği insanın göğsünü kabartıyor ve o hizmetler ve o gayretlerin boşa olmadığını hepimiz bütün Çetmililer yaşayarak gördük.

Sevgili Çetmililer eksiklerimizi mutlaka eleştirelim, ama bu yapıcı ve yol gösterici bir üslûpla yapalım. Geriye dönüp baktığımızda bu organizasyonu 12 yıl önce yaptığımız yıllardaki yoklukları sıkıntıları şöyle bir hatırlayalım nereden nereye geldik. Ve bu gün geldiğimiz noktada Çetmililer Günü mahalli bir gün olmaktan olmaktan çıkmış ve Türkiye'nin her yerinde konuşulur hale gelmiştir. Bölgemizde bağlı bulunduğumuz ilçemizde dahil nüfus yoğunluğu bizden daha fazla olan komşu beldelerizde dahil böyle büyük bir organizasyonun altına imza atamamışlardır. Tabii ki dileğimiz onlarında bizleri emsal kabul edip bu tip organizasyonları onların da yapmasını temenni ederiz.

Şenliğimizin ilk ayağı olan ve bir gün önceden yaptığımız mezarlık ziyareti hem sıla-ı rahim olayını gerçekleştirmekte hemde ölmüşlerimizin geçmişimizi bize orada hatırlatmaktadır. Bizim çetmililer olarak en önemli özelliklerimizden biride budur. Asker uğurlamak cenazelere katılmak yangın ve tabi afetlerde tek yumruk olmak Çetmili'nin olmazsa olmazlarıdır.

Bu vasıflarımızla biz bulunduğumuz bölgeye örnek teşkil etmekteyiz. Değerli hemşehrilerimiz olaylara bakarken geniş pencerelerden bakıp, olumlu yönlerimizi görmeliyiz. Ufak tefek aksaklıkları önümüze alıp onları büyütüp kendimizi küçültmemeliyiz.

Malum olduğu üzere şenlik başlamadan bir gün önce vakfımızın olağan kongresi yapıldı. Kurucular kurulu üyelerimiz oy birliğiyle değerli büyüümüz Sayın Dr. Ali ÖZEL'İ divan başkanlığına getirerek gayet samimi katkı sağlayacak fikirler tartışıldı. Kurucular kurulumuzun oy birliğiyle Sayın Mehmet BALCI'nın yeniden Vakıf Başkanlığı görevine getirilmesi ve dolayısıyla yeni yönetim kurulunun oluşturulması sağlanmış ve oy birliği ile kabul edilmiştir. [Yeni yönetime ayrıca başarılar dileriz.] İkinci gün mükemmel ve coşkulu bir kalabalık, zevk ve huşu içinde sıra yemeğini yenip eşle dostla görüşüldü. Yıllardır bir birini görmeyen akrabalar hasret giderdiler. Tabii ki bu arada dargınlar küsler bir birleriyle görüşüp barıştı.

Değerli hemşehrilerimizin Vakıf Başkanımızla bire bir irtibata geçip kendilerine ulaşamazlar ise her ilde bulunan yönetim kurulu üyelerimiz aracılığıyla gerek aidatlarını gerekse zekât ve benzeri bağışlarını şu mübarek günlerde vakfımıza ulaştırırlarsa emin olunki bir kuruşu bile boşa gitmeyecek şekilde sarf edilecektir. Bu vakıf bir gün size de lâzım olabilir.

Gelelim şenliğin en son organizasyonu olan ve Sayın Hüseyin Alp ÖZEL'in sunumuyla gerçekleşen konser gerçekten çok mükemmeldi. Türk Tasavvuf Musikisi korosunun Çetmide ve bölgede ilk defa gerçekleştirilen sema gösterisi hafızalardan silinmeyecek şekilde görkemli ve mükemmeldi. 12. yılında Çetmi en büyük kalabalığı yaşamış ve ağırlamıştır. Değerli hemşehrilerim burada yazımıza son verirken bir noktayı belirtmeden geçemeyeceğim. Lütfen elimizi taşın altına sokalım ki eleştirme ve eleştirilme hakkımız olsun.

Organizyonda emeği geçen tüm hemşeh-

Bu arada unutmadan geçemeyeceğimiz Vakıf Başkanımızın himaseyinde gerçekleştirilen kermesimiz geçen yıllara nazaran daha bir mükemmeldi. Bir önceki yılı katlayan yaklaşık 10 bin YTL gibi bir meblağ elde edildi. Tabii ki bununla yetinmemeliyiz, okuyan gençlerimizin burslarını karşılamak ve bu organizasyonu yapmak vakfımıza büyük maddi külfetler getirmektedir.

rilerimize teşekkür eder 13. yılda buluşmak üzere ALLAH' a emanet olun der saygı ve sevgilerimi sunarım..

Not: Çetmililer günü öncesi ve sonrasını kapsayan 3 CD'lik bir set hazırlanmıştır. İsteyen hemşehrilerimiz Vakıf Başkanlığımızdan temin edebilir.

Tel: 0332 351 26 67-

Gsm: 0505 683 33 19-0538 502 63 55

e-mail: cetmililervakfi@hotmail.com

Yaşamak dediğin...

© M. Salih BOZDAĞ

Bir yerlerde çalışıyorsun... Aslında çalışmıyorsun da vakit öldürüyorsun. Emekli olacağın vakte erişmeyi bekliyorsun. "Ah bir emekli olabilsem" hayali ile yaşıyorsun...

Nasıl olsa sigortan da var... Artık hayatın garanti altında, emekli olunca maaşını alacaksın ve hayalini kurduğun köşene çekileceksin...

Oysa şimdi yaşadıklarımız, "bize ne oldu"

sorusunu sorduracak kadar acı ve garip değil mi?

İçinde yaşadığımız toplum fertlerinin büyük çoğunluğu arasında bundan âlâ bir düşünce ve anlayış var mı?

Başkalarının sahip olmadığı veya olamadığı kimi şeylerin kendinde olması ile övünen, kişiliğini ve kimliğini bu üstünlük ile bulduğunu sanan zavallı adam.

Yaşadığı hayatın tümünü çıkar ile ayarlı kılan, menfaati için her şeyi yapan, kimi zaman eğilen, kimi zaman bükülen, bu huyundan asla vazgeçmeyen aç gözlü haris insan...

Kazandığı mala, paraya ve pula hükmedemeyen, aksine onun kulu ve kölesi olan servetinin mahkûmu zavallı şahsiyet...

Her hali ile cimri, "malım azalmasın, tenim incinmesin" için yaşayan, yaşadığı bu hayatı gayeleştiren, sonra da "hayat bu" zanneden ahmak...

Huzur ve mutluluğu, büyük bir tutku ile bağlı olduğu maddede arayan, ömrünü onun için harcayan... Bu arada kimi şeyleri benimsediği için değil de, zarureten yerine getiren, öyle görünmek icap ettiği için öyle olan, böylesi davranışlarla şahsiyet bulan... Kişiliğini kaybetmiş yitik adam...

Bunlar, çevremizde ender görülen tipler midir? Yoksa yığınla mı var?

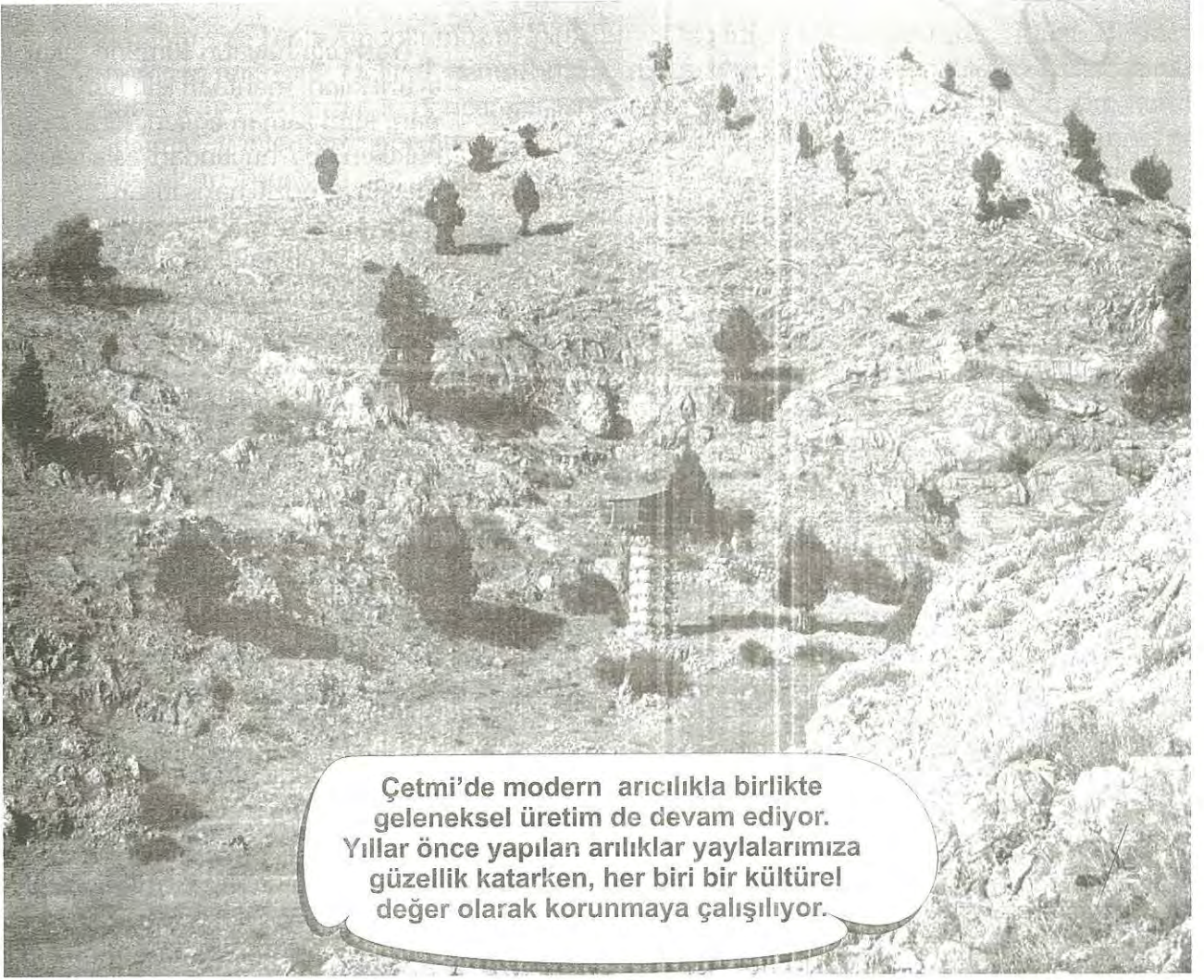
Bizim bunlar arasındaki yerimiz neresi acaba?

Hareketi sahte ve yapmacık, işi hile ve desise ile dolu... Başkalarının haklarına riayet etmeyen... Hukuk tanımaz ve namert, sevgiden habersiz, şefkat ve merhamet yönünden nasipsiz insan müsveddeleri...

Bizim tarihimiz, inancımız, saygımız, fikir ve eserlerimiz, hülâsa her şeyimiz ahlâkî değerler üzerine inşa edilmiş. İnsanlarımız sadece kendisi için değil başkaları için de yaşamış... "Komşusu açken tok yatmamış."

Vakıflar kurmuş, sebiller inşa etmiş... Mazlumları korumuş, zayıf ve çaresizlere sahip çıkmış... Tüm yaratılanları sevmişiz...

Gönül sofralarında muhabbet çiçekleri dermişiz asırlarca... Acıyı

Çetmi'de modern arıcılıkla birlikte geleneksel üretim de devam ediyor. Yıllar önce yapılan arılıklar yaylalarımıza güzellik katarken, her biri bir kültürel değer olarak korunmaya çalışılıyor.

Baş tarafı Sayfa 39'da

bal eylemişiz, rahmet denizinde yüzmüş merhamet iklimlerine kanat açmışız... İlahi gazaptan korkmuş ve haddi aşmamışız hiçbir zaman...

Oysa şimdi yaşadıklarımız, "bize ne oldu" sorusunu sorduracak kadar acı ve garip değil mi?

Bir toplum kendi içinde yaşayan haksızlıklarla yüzleşemiyorsa... Bazı şeyler yapanın yanına kâr kalıyor ve diğerleri bu durumdan rahatsız olmuyorsa...

Herkes kendisi için yaşıyor ve biri diğerini görmüyorsa... Ezilen, horlanan aşağılanan insanlarla rahatça bu hayatı vurdumduymaz bir şekilde paylaşma becerisini gösterebiliyorsa...

Toplumun her kesiminden her gün yükselen kimi çığlıklar, bizim içimizde yankılanmıyorsa...

Dahası, böyle bir hayata biz "yaşamak" diyorsak, çoluk çocuğumuzu bu hayatın kollarına atıp, ahir ömrümüzde rahatlık umuyor ve emekliliğin tadını çıkarmayı umuyorsak... Gelecek nesilleri aynı ideal potasında "örnek" hayatımızın yanlışları ile yoğunlaştırılmışsak...

Onlara, bir ideal ve inanç uğruna yaşamının faziletini anlatamamışsak... Ve gelecek adına mal mülkten başka bir şey bırakmamışsak...

İşte o zaman vah bize, yazık bize...

www.cetmim.com

ikinci yılına girdi

Cetmililerin internet sitesi yayınının birinci yılını başarıyla tamamlayarak ikinci yıla çoktan adım attı. Gösterilen alâka gerçekten harika... Sitede o kadar faydalı dos-yalar var ki... Her an elinizin altında ve ziyarete değer.

Öncelikle **www.cetmim.com** tıklanıldığında karşınıza bir ana sayfa çıkmaktadır. Bu ana sayfada dergiler, resimler, sohbet, forum. Rehber ve

altında. Şimdilik 15. sayıya kadar olanlar ve son sayılar mevcut. Resimler köşesinde ise Çetmili simalarla karşılaşabilirsiniz toplam 603 adet fotoğrafın yer aldığı albümler daha da zenginleşecek.

Sohbet köşesinde ise anında iletişim kurabilmek için yazarak haberleşme imkânı sunulmakta. Forum başlığı ile dilediğiniz her mevzuda görüşlerinizi özgürce açıklayıp tartışabiliyorsunuz. Rehber, adından da anlaşılacağı üzere Çetmililerin internet adresleri ve çeşitli bilgileri içinde taşıyor. Linklerde girilmesi tavsiye edilen diğer siteler var...

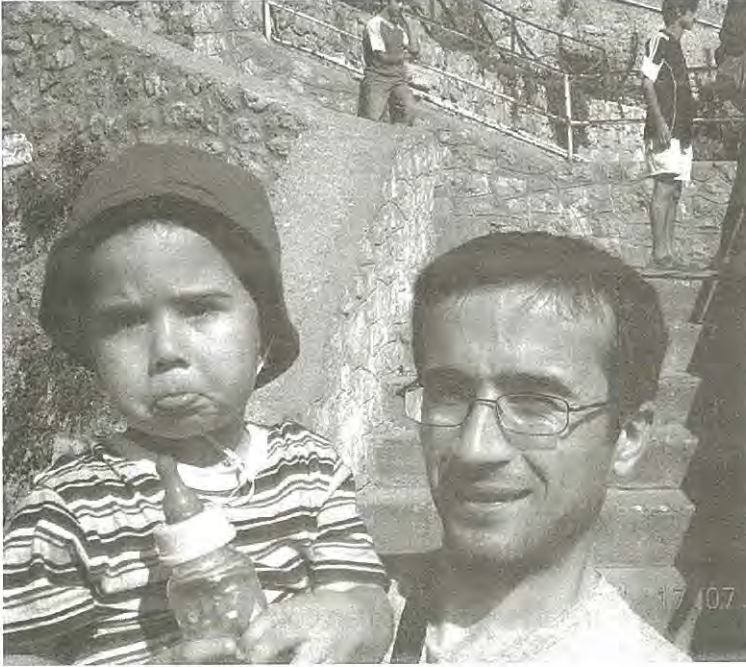
Sitemizi daha fazla ziyaret ederek zenginleştirelim. Bilgi, belge ve fotoğraflarla sürekli besleyelim. Unutulmamalıdır ki bu site Çetmililerin bütün dünya ile iletişimini sağlayan çok çok önemli bir hizmet... Gün geçtikçe internet ağı içerisine dâhil olanların sayısı katlanarak büyüyecektir. Öyle ki ilerde internet dünyasının kazandırdıkları ile yaşamak hayatın vazgeçilmezleri arasına girecektir.

İnterneti Çetmililere kazandıran değerli hemşerimiz **Ahmet Semerci**'yi siz okuyucularımıza tanıtalım istedik.

Kendisi ile yaptığımız minik söyleşiyi dikkatle okumanızı öneririz; **☎ Bize kendinizi tanıtırırsınız? Ahmet Semerci kimdir?**

Döşülerden Ömer Semerci'nin büyük oğluyum, yaşı 29, 20 senedir Fransa'da yaşıyorum. Evliyim ve 2 çocuk babasıyım Erol (4 yaşında ve Ela (2 aylık)

☎ www.cetmim.com'un kuruluş gayesi nedir?

linkler başlığı altında sergilenen dosyalar mevcut. Hemen sol köşede de menü var. **Menüde ise;**

Hemşerilerimizden sitemize daha fazla fotoğraf ve haber göndermelerini bekliyoruz.

Çetmi tarihi, Dergiler, Resimler, Defter, Sohbet, Forum, Rehber, Dosyalar, Şiirler, Linkler, İletişim konularını içeren dosyalar mevcut. Dergiler baştan sona bütün içeriği ile elinizin altında. Fotoğraf ve yazıyla bu muazzam arşiv elinizin

Çoktan Çetmi ile ilgili bir site yapmayı düşünüyordum, 2005 yaz tatilinde Kerim Bozdağ ile Çetmi'nin Sesi dergilerini yayınlamak için bir site yapma amacı ile başladım,

Şimdi www.cetmim.com hemşerilerimiz için uluslararası bir buluşma noktası oldu.

❓ Daha ilerde yapmayı düşündüğünüz yeniliklerden bahsedermisiniz?

Dergilerin bütün sayılarını siteye eklemek ve bilgi dosyalarını geliştirmek.

Tabi istekleriniz ve önerileriniz varsa bana bildirebilirsiniz!

❓ Sitenin ihtiyaçları ve daha geniş kitlelere duyurulması noktasında okuyucularımızdan ve Çetmililerden beklentileriniz nelerdir?

Bana yoğunlukla rehber yapma isteği geldi, maalesef pek yazılan yok!

Sitede 175 üye var rehberde sadece 50 kayıt.

Hemşerilerimizden daha fazla fotoğraf ve haber bekleriz!

❓ Daha başka ilave etmek istedikleriniz var mı? Varsa nelerdir?

Sitede yazdığım gibi www.cetmim.com'un belediye ile hiç bir ilgisi yok. Belediyemizin kendi sitesi var, ama maalesef ilgilenen yok.

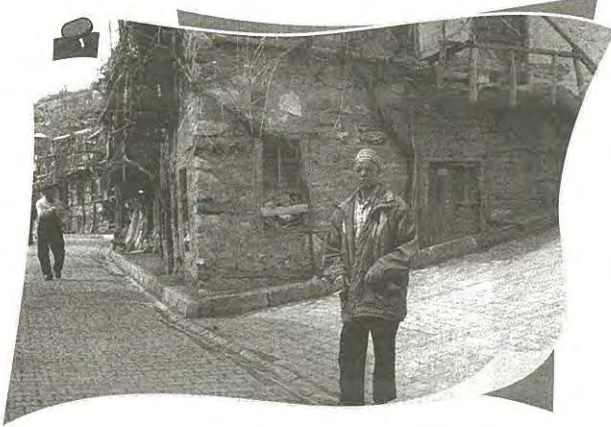
Herkese siteye gösterdikleri ilginden dolayı çok teşekkürler...

Mehmet Şevik

Garagulle Veli

HATIRALAR

GÜNEYDOĞU GEZİSİ
VE ASHAB-I KEHF [3]

© Dr. Ali ÜZEL

Sevgili kardeşlerim bir yazımızla da ha sizlerle beraberiz. Sizlerle olmak bana sevinç ve mutluluk veriyor. Yazarken sizlerle konuşuyormuş gibi oluyorum. Son yazımızda Silifke yöremizin kralıyla, yılan milletinın mücadelesini ve despot kralının hizmetini yazmıştım.

Yazmaya devam ediyoruz. O gün Mersin'de geceleyeceğiz. Yol boyu ve etraf çok güzel bitmez tükenmez yeşillik muz meyve ve sebze bahçeleri... Bu gezi boyunca her gezdiğimiz ve gördüğümüz yerleri yazmaya kalksak koca koca kitaplar meydana gelir. Biz ancak ilginç olaylarla görülmeye değer yerlerden kısada olsa bahsedeceğiz.

Mersin denizden başlayarak ovalığa yayılmış ve yeşilliklere bürünmüş çok güzel bir şehrimiz. Dışarıdan gelen göçlerle gecekondu semtleri oluşmuş. Ve artık ovalığa sığmayan Mersin var gücüyle Toros dağlarına tırmanmaya başlamış. Bilindiği üzere mersinin esas ismi İçel'dir. Mersin merkez ilçenin adıdır. Mersin adını doğu beylerinden mersin isimli bir beyden alasıymış.

Mersin sekiz bin yıllık bir şehirmiştir. Bu sekiz bin yıl zarfında şehirden kimlerin gelip geçtiğini bir Allah bilir birde Mersin. Bu gelip geçenler den bazıları; Babiller, Asuriler, Hititler, İskender, Fenikeliler, Romalılar, Bizanslılar, Persler (İran), Araplar, Selçuklular devleti ve Türkmen beylikleri ve de Osmanlılardır. Ve şimdi Türkiye cumhuriyetinin stratejik ve ekonomik önemi çok büyük bir liman kentidir.

Mersinde kalacağımız otelde doğru ilerlediğimiz caddenin trafiğine kapalı ve kargaşa içinde olduğunu gördük. Cadede tek yönlü olduğundan orada kalakaldık. Meşrep ve cibilliyetlerine uygun olarak önde çocuklar, başları renkli bezlerle sarılı kadınlar, arkada ise yüzleri maskeli ve elleri sopalı adamlar topluluğu bağırıp, çağırıyorlardı. Bu görünüş bizlere yabancı değildi. Zaten attıkları sloganlarla kendilerini hemencecik ele veriyorlardı. Apo'ya özgürlük diye uluyan PKK anaları yeri göğü inletiyordu. Bu gerçekten ibret verici bir durumdu. O özgürlüğünü istedikleri Apo onların ya babalarının, ağabeylerinin kardeşlerinin ya da bir aile yakınlarının katiliydi. Hem onlar o katil Apo yüzünden evlerini barklarını, mallarını mülklerini, mollalarını, camilerini, okullarını kısacası her şeylerini bırakıp Mersin dâhil dört bir yana göç etmişlerdi. Oralarda bir sığıntı ezikliği ve gecekonduların zor hayat şartlarında eziliyorlardı. Ama olsun, hainliğin, nankörlüğün ve alçaklığın hududu yoktu. Sonra hainlik ve nankörlük parasıyla. İçine girmeye ve ateşine yanmaya çalıştığımız Avrupalılar (Bilhassa Fransa, İngiltere, Almanya, Belçika, aslında hepsi) ile Amerikalılar kesenin ağzını sonuna kadar açmışlardı. O paralarla Türk Devletini yıkmaya parçalamaya yönelik daha nice apolar, PKK'lar bulurlardı. Aslında yerli hain ve işbirlikçiler varken onlara bile gerek yoktu. Ama olsun para onlardan, hain bizden...

Kalabalık bir yandan etraftaki arabaları sopalarken, bir yandan da kaldırım taşlarını söküp etrafa fırlatıyorlardı. Esnaf ise her an vitrinim indirilip parçalanabilir endişesiyle üzgün ve şaşkıncı. Polisimiz bir

köşede tedbirliydi ve bekliyordu. Önce terör örgütü vurup kıracak yakıp yıkacaktı. Bu demokrasi ve hürriyet demektir! Çünkü Avrupa öyle istiyordu. Yakıp yıkmak Avrupa kriterleri demektir. Amma Avrupa'da böylesi taşkınlıklara asla izin verilmezdi. Ölen Türk insanı yakılıp yıkılan Türkiye olunca Avrupalının niye umurunda olsundu? Zaten ortamı kendileri hazırlıyorlardı.

Esasen Avrupa kriterleri, aya Avrupalıların emirleri gereği pek çok yetkisi elinden alınan güvenlik güçleri ve polisimizde sıkıntıdaydı. Bu arada emir gelmiş olacaktı ki, hazırlıklı olan polis gücü harekete geçti. Polisin hareketi ile taşkın güruh ara sokaklarda kayboldu. Hâlbuki daha işin başında müdahale olsaydı ne arabalar sopalananacak, ne kaldırımlar harabeye dönecekti. Ama olmazdı. Hem PKK demokratik hakkını kullanamamış olur, hem de Avrupa'ya karşı çok ayıp edilirdi.

Mersin, gerek iklim şartları gerekse buna bağlı olarak toprağının verimliliği ve de dört mevsim iş bulma imkânlarının fazlalığı sebebiyle Türkiye'nin dört bir yanından ve bilhassa Güneydoğu illerimizden yoğun şekilde göç almıştır. Güneydoğudan gelen insanların kendilerini ister Türk, isterse Kürt sayınsınlar Amerika ve Avrupa Birliği'nin güdümünde olan PKK ile bir ilgileri yoktur. Çoluk çocuklarının nafakası için didinip çabalarlar. Ya da öyle olması gerekir. Çünkü insanların havasından suyun dan ve ekmeğinden aşından faydalanıp üzerinde büyüdüğü toprağa, ya da vatana ihanet etmesi tüm ahlâk kuralları ile insanî değerlere aykırıdır. Vatandaşlarımızın yoğunluğu PKK tarafından istismar edilmekte ve bu yoğunluk her fırsatta PKK lehine kullanılmaktadır. Hatta bu şer örgütü Mersinimizi kurtarılmış bölgesi sayıyormuş. Tabi saymak serbesttir. Aç tavuk kendini darı ambarında sanırmış. PKK'yi kurup besleyen, büyütüp Türkiye'nin başına belâ eden Fransa, İngiltere, Yunanistan, İtalya gibi ülkeler de 1918'lerde Türkiye'yi resmen işgal etmişlerdi. Hem de topla tüfekle. Sonra günlerini görüp canlarını zor kurtarıp defolup gittiler. Biraz da onların sayesinde PKK avunsun.

Bir hayli gecikmeyle otelimize varabildik. Otel tam deniz kenarında ve güzeldi. Uygulama oteliymiş. Sabahısı hemen hemen hepimiz gazete aldık. Önceki günkü PKK azgınlığını okumak için. Ama hiçbir gazetede tek satır yoktu. Bu ya bir sansürdü, ya da gazeteler bu tip olayları kanıksamıştı. O gün ilk olarak Cennet ve Cehennem çukurları denen iki göçüğe ya da tabii oluşuma götürüldük. Oralar köyde olsa biz düden derdik. Anlatıldığına

göre bu çukurların altından yeraltı nehirleri geçiyormuş. Zamanla nehirler oraları aşındırmış ve göçükler oluşmuş. Cehennem çukurunun ağız genişliği seksene doksan metre, derinliği de yüz metre kadarmış. Zaten dibi filan gözüküyor ve içine inmek de imkânsız. Burasının görüntüsü gerçekten ürpertici. Cehennemi hatırlatan tarafları var. İçi zindan gibi. Cehennem çukuru böyle mi olacak acaba? Cennet çukurunun ağız genişliği daha fazla. 100 150 metre kadar olasıymış. Derinliği de fazla merdivenle iniliyor. Ben 180 basamak kadar indim. Daha aşağısı da vardı. Tam dipte bir yıkıntı var. Bu yıkıntı ilk dönemlerde putperest Roma'nın şerrinden kaçan o zamanın temiz Hristiyanları tarafından yapılasıymış. Yani burası bir mabetmiş.

Bu gezilen yerler ve etraf çok güzeldi. Mayıs ayının tazeliği taşlara ağaçlara hele hele toprağa sinmişti ve görülen her yer yemyeşildi. Ama ben dâhil hepimiz bir an önce Ashab-ı Kehf' mekânını görmek istiyorduk. Kuran'da da aynı isimde bir ayet var. Ashab-ı Kehf, mağara ehli demekmiş. Yâda mağaraya ait olan. Mağarada eylenen yani yatıp kalkan gibi bir şey.

İbretlerle dolu olan bu Ashab-ı Kehf olayı Yahudi ve Hristiyanlarca da bilinir. Yahudilere göre bu olay Kudüs yakınlarında geçmiştir ve o kahraman gençler de Yahudi'dir. Amma başta Hz. Musa olmak üzere Yahudilerin Peygamberlere yaptıkları zulüm ve işkenceyi bilenler (Hz. İsa, Yahya, Zekeriya ve Şuayp peygamberleri Yahudiler öldürdü) onlara inanmıyorlar. Hem Yahudiler Ashab-ı Kehf kahramanlarının çektikleri eziyetlere de katlanmayıp işi para ve rüşvetle halletme yoluna giderlerdi. Hristiyanlar ise bu olayın İspanya'da cereyan ettiğini ve gençlerin ise Hristiyan olduğunu savunurlar. Ayrıca bu olayın bizim Selçuk ilçesi yakınlarında geçtiğini savunan Hristiyanlar da var. Olayın Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesinde geçtiğini yazan kitaplar var ise de, Ashab-ı Kehf olayının Tarsus yakınlarında geçtiği kesin gibidir.

Bazı yabancılar Ashab-ı Kehf olayının filmini çevirip dizi yapmışlardır. Bu olay önce de yazdığım gibi Kuran'da kendi adıyla anılan surede uzunca bir şekilde anlatılmaktadır. Oysa ne İncil'de ne de Tevrat'ta bu kadar bilgi yoktur. Kuran'daki bilgi bile yetersiz olmasa bile kapalıdır. Kur'an olayı kendi üslûbu çerçevesinde ele almıştır. O halde filmi çevrilen ve bazı televizyonlarda gösterilen dizi öz olarak doğru ise de seyir olarak çoğu uydurmadır. Çünkü diziye konu olan olaylar ne Kur'an'da ne de İncil ve Tevrat'ta vardır. Gerçi adı üzerinde sinemadır. Hayal

mahsulüdür.

Şimdi gelelim Ashab-ı Kehf efsanesinin seyrine. Belli olmayan bir zaman diliminde Tarsus her yönüyle gelişmiş bir şehirmiş. Bu Tarsus ve çevresi krallıkla yönetilmiş. Halk inancına bağlıymış ama krallara daha fazla inançlıymış. Ne var ki bu inançları putperestlikmiş. Yani bunlar putçulukta çağ atlamışlar. Günün birinde bazı gençler putları terk edip tek Allah inancını ortaya atmışlar. Bizleri yoktan var eden yüce Allah dururken putlara tapmak ta ne ola ki? Diyerek baş kaldırmışlar. İşte Ashab-ı Kehf olayı böyle başlamış.

Biz şimdi bu kahramanların mekânına gidiyoruz. Çok uzaklardan Ashab-ı Kehf'in mekânını belirleyen bir minare gözüktüyor. Minare bembeyaz sülün gibi. Bir yerlere ulaşmak için almış başını gidiyor o göklere doğru. Minare sanki yeni açılmış bir kurşun kalem. İnsanın kucaklayıverip bir şeyler yazası geliyor içinden. Esasen ben bir minare hastasıyım ya da delisi. Minarelerin füze gibi göklere tırmanışını seyretmek hoşuma gidiyor. Başka ülkelerdeki minareler körkütük, tombul, yığma şeklinde ve biçimsizler. Minareler ancak Türklerin elinde zarafetin zirvesine çıkıp göklere tırmanma mutluluğuna erişmişlerdir. Esasen minareler İslam'ın tapu senedir. Tapunun da mührüdürler. Nerede bir minare varsa orada İslâm vardır, ruh vardır. Kısaca minareler ile ona kök veren camiler bizim toprağımızın ebediyen tapu-larıdır.

Ashab-ı Kehf mağarası bu güzel minarenin dibindedir. Mağara öyle derin ucu bucağı görünmeyen bir yer değil. Beş on basamakla iniliyor ve içinde sembolik bir mezar var. Ziyaretçi kaynıyor ve herkes huşu içerisinde dilek tutup dua ediyor. Defalarca hatim inip (Üç gulhü bir elhamın hatim olduğu peygamberimizin müjdesidir) Gerekli yerlere yolladım ve oradaki camide de şükür namazımı kıldım.

Putlara baş kaldıran gençlere gelince bu gençler başta kral olmak üzere tüm şehir halkı tarafından afroz edilip hor görülüyor. Gençlerin ailesi dahil herkes, bilhassa kral Dokyanus gençleri sıkıştırıp mengeneye almışlarsa da nafiye. Gençlerin gönüllerinde parlayan nur, sönmek bir yana gittikçe harlanıp onları sarıp sarmalamaya başlamış. Gençlerin kendilerine inen nuru etraflarına da telkin teşebbüsleri kral Dokyanus'u iyice çileden çıkarmış. O sıra bir seyahate çıkan kral dönene kadar gençlerin adam gibi putlara tapmalarını öğrenmeleri hususunu gençlerin aileleri dâhil herkese tembih eder. Gençler iki arada bir dereye ya putperest olacaklar ya da ölecekler. Ama Allah'ın ilhamı gecikmemiş.

Şehri terk etmeleri uyarısı ile harekete geçerler. Her biri evlerinden altın ve gümüş paralar alan gençler şehri gizlice terk edip kendilerini dağlara, ya da Allah'ın korumasına bırakırlar. Dağda bir çobana rastlanırlar. Allah'ın hidayeti bu çobana da erişmiş. Bölgeyi çok iyi bilen çobanın birde köpeği var. Çobanla beraber yedi kişi ve köpekleri korucularına takdir edilen mağaraya yerleşirler.

Gençleri önce rahmeti ile saran, Sonrada kralın şerrinden koruyan yüce Allah, o sığınağı gençlere bir in bir delik yada kovuk olarak idrak etmese gerek. Artık orası uçsuz bucaksız cennet bahçelerinden bir bahçe olmalı. Zaten güneş de günün belli saatlerinde mağarayı aydınlatıp taşıdığı hayat iksirinden onlara bol bol ikram etmektedir.

Nihayet gençler uykuya dalar ya da uyuya kalırlar ve bir zaman sonra uyanırlar. Birbirlerine sorarlar, ne kadar uyuduk? Birisi der ki, yarım gün. Diğeri daha az bir zaman, bir diğeri çok kısa bir an. Birileri de bizler imirip uyandık az önce uyumuyorduk der. Hâlbuki Allah onların tam 309 sene uyuduklarını bildiriyor. Tam 309 sene uyumak ve imirip uyanıverdik diyecek kadar da sağlıklı olmak. Efsanenin can alıcı noktası işte burasıdır. Zinde ve dinç olarak uyanan gençler acıktıklarını hissederler. İçlerinden en beceriklilerini yiyecek almak için şehre gönderirler. Şehre gönderirler ama onları doğup büyüdükleri şehirden bir eser yok. Herkes üçyüz sene öncesinde kalmış. Parayı gösterdikleri zaman yine herkes şaşırıyor. Bu para asırlar öncesinin parası. Yani bu paralar tarihi eser Üzerlerinde kral Dokyanus'un resmi de var. Ama artık şehir halkı ve kral Tendrus putperest değil. Parayı gösteren genci yaka paça krala götürürler. Genç başlarından geçen olayları bir bir anlatır. Gençlerin anlattıkları arkalarından hâsıl olan nesilden nesile anlatılan efsaneye de uygundur. Kral dahil halk mağaraya koşuşur. Orada her şey yakinen görülür. Ama gençlerin işi yine koay değildir. Onlar üçyüz sene öncesinin insanlarıdır. Yeni toplum ile nasıl bağdaşılır, nasıl anlaşır bir arada yaşanır? Tabi gençleri oralara iten yüce Allah yine imdada yetişir. Gençlerin ruhları topluca öbür tarafa rahmet denizinin enginliği ve zenginliğine terk edilip, 300 sene hemhal oldukları dünyalarına yeniden kavuşturulurlar.

Bu efsaneden iki önemli sonuç çıkarılır. Birincisi Allah ya da inançları uğruna insanların nelere katlanıp hatta ölümü bile göze alabilecekleri gerçeği. İkincisi ise, yüce Allah'ın öldükten sonra tekrar dirilme vaadinin yada sözünün apaçık bir uygulanaşı. Üstelik bu uygulama bir şehir halkının gözünün

BULMACA Hazırlayan: Ahmet AK

AR BİRLİĞİ

Yılın Diviti

Hareketli bebek Hayli...

İşgal altında bir ülke Tırnak class

İstemsiz hareket

Olumsuzluk önlakısı

Taşkın su

Yağlı toprak

Kadın rakip

Buluş

Evet...

Sıçrayan bir haşere

Piyasa

Çivi

Balak luk gazı

Eli açık

Bir işaret zamin

Kullan ma süresi

Eski dilde su

Eczalı parça

Soru eki

Psikolojik rahatlık

Memleket

Çöl rüzgarı

Bir deniz

Bir ülke

Ben

Patlak'ın sessizleri

Tost yapma aleti

Çokbilmiş

Ala ısınma hali

Para ile ilgili

Para birimi

Belde

Bir harfin okunuşu

Ekin sapı Bir peygamber

Eski dilde ağı

Avuç içi

Oyalamaktan emir

Nişane

Ürünlerde uygunluk işareti

Sodyum imi

Parlatan madde

Benzeyen

Klor imi

İnek sesi

Soru eki

Japon para birimi

Kinamadan...

Numara

Rus halk oyunlarından

Tarımda toplam ürün

Yüce kitabımız

Resimdeki Çetmi film yönetmeni

Tannanlık

Kağıt fabrikamız

Birli

Salt Faik...

Dil

Eşek sesi

Bir süre

Baskı, cefa

Anadolu Ajansı

Hedefi tutturma

İngilizcede mürekkep

Açıkgöz

Millet

Zamir sorusu

Alfabenin ilk harfi

Karşı taraf

Esenlik

Sinirli

İğdiş etme

İltimaktan emir

Öykü

Beyaz

İşaret, simge

Hatırlama nidesi

Beyazperde

Velhasıl

Çağırma nidesi

Yazıt

Soru takısı

Kısa zaman

Tutanak

Tersi, çok olmayan

Hallice

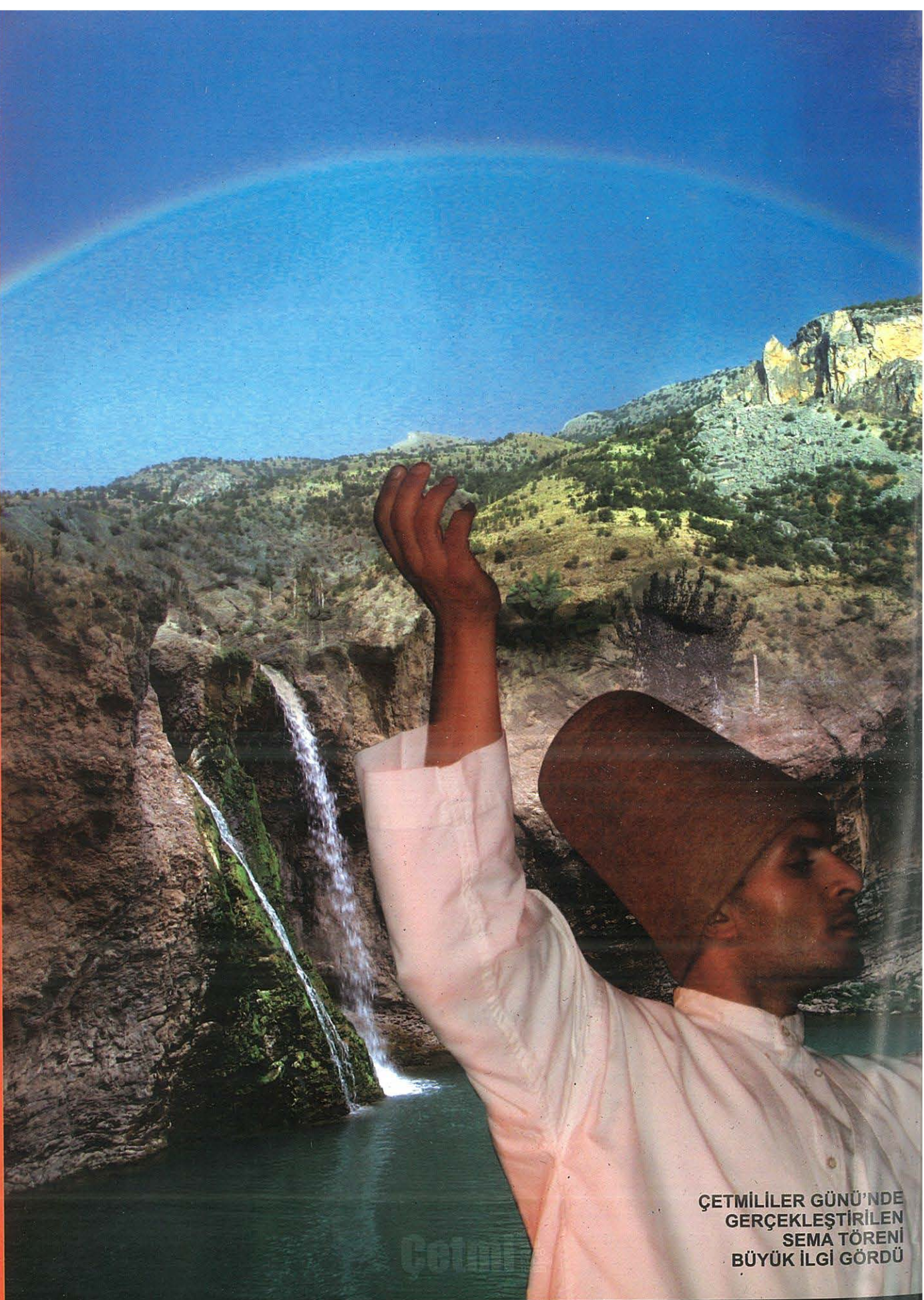
Dilek, dua

Bencilik

... Uygun

ÇETMİLİLER, ÇANAKKALE ŞEHİTLİĞİ'NDE BİR ARAYA GELDİ

ÇETMİLİLER GÜNÜ'NDE
GERÇEKLEŞTİRİLEN
SEMA TÖRENİ
BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ

FOTOĞRAF: VEYSEL AYVAT